Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰανουαρίου 1900 Ἔτος 22ον. — Ἀριθ. 3

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 8.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ θάνατος τῆς μάμμης ἦτο μέγα δυστύχημα διὰ τὰ δύο ὀρφανά. Ἐκτὸς τῆς γραίας ἐκείνης, κανένα ἄλλον δὲν εἶχον γνωρίσει εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅσον μακρὰν καὶ ἂν ἀνέτρεχον διὰ τῆς μνήμης εἰς τὸ παρελθόν, θὰ ἐνεθυμοῦντο πάντοτε τὴν ἀγαθήν της μορφήν, ἐσκυμμένην ἄνωθεν τοῦ πτωχικοῦ λίκνου των.

Ἦτο δι' αὐτοὺς ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια, καὶ ἀντικαθίστα ὅλους ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἐστεροῦντο.

Ἡ τρυφερά της στοργὴ εἶχε περιβάλει καὶ τοὺς δύο μὲ τόσην ἰσότητα, ὥστε, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν της ἀποκάλυψιν, τὴν ἐθεώρουν καὶ οἱ δύο ἐξ ἴσου ὡς μάμμην των, καὶ ἠσθάνοντο ἐπίσης βαθέως τὴν ἀπώλειάν της, ἕκαστος κατὰ τὸν χαρακτῆρά του, ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδίαν εἰλικρίνειαν.

Ὁ Γκύ, ζωηρός, ἀεικίνητος, ὑπερβολικὸς καὶ εἰς τὴν χαρὰν καὶ εἰς τὴν λύπην, ἀφειδὴς καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς χειρονομίας, ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως μᾶλλον μεσημβρινός, μολονότι διεφύλαττεν εἰς τὸ βάθος ὅλην ἐκείνην τὴν συνετὴν ἐπιφυλακτικότητα τῶν ἀνθρώπων τοῦ βορρᾶ. Ὡς πρὸς τοῦτο τουλάχιστον, δὲν διέψευδε τὴν καταγωγήν του.

Εἶχε δύο μεγάλα ἐλαττώματα· ἦτο ψεύστης,— μὰ τί ψεύστης, θεέ μου!—καὶ δειλός, δειλότερος καὶ ἀπὸ λαγών. Τὸ δεύτερον ἐκίνει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Γωλτιέρου, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον ἐθύμονεν ὑπερβολικὰ τὴν γραῖαν Βερονίκην.

—Ὅλω καὶ ψέμματα! ἄ, μὰ δὲν εἶσαι καλὸς χριστιανός, παιδί μου! ἐφώναζε συχνὰ ἡ ἀγαθὴ μάμμη· ἂν τὰ ἔλεγες, γιὰ νὰ δικαιολογήσαι, παλὶ κακὸ θὰ ἦταν, ἀλλὰ τέλος πάντων!.. μὰ ἐσὺ λὲς ψέμματα ἔτσι, γιὰ τὸ τίποτε, γιὰ νὰ κάνῃς γοῦστο!...

—Ὁ δειλὸς δὲν εἶνε ἄνδρας! ἐξηκολούθει ὁ Γωλτιέρος. Ἄφησε τὴ δειλία 'ς ἐκεῖνον τὸ χαμένο, τὸ χάχα τὸν Οὐγονέτο... Ἐσύ, Γκύ μου, πρέπει νὰ εἶσαι γενναῖος! Δὲν εἶνε δύσκολο πρᾶγμα!

— Γιὰ σένα εἰμπορεῖ, ἀλλὰ γιὰ μένα... ἄ, ἐγὼ δὲν εἶμαι κανένας ἱπκό της! Ἂν μου δώσῃ κανεὶς μιὰ γροθιά, δέν σου λέγω, εἰμπορεῖ νὰ του δώσω κ' ἐγὼ ἄλλη μιά. Μὰ ἐκεῖνα τὰ ὅπλα! ἐκεῖνα τὰ κοντάρια πού τρυποῦν, ἐκεῖνα τὰ σπαθιὰ που κόβουν, πώ, πώ, ἀκόμη καὶ 'στὸ μαγαζί πού τα βλέπω, μὲ πιάνει φρίκη... Γιατὶ νὰ διαλέξουμε τέτοιο ἄγριο ἐπάγγελμα;...

— Εἶνε ὅμως τὸ εὐγενέστερον ἀπ' ὅλα! Ἄμα φτειάνῃ κανεὶς ἕνα ξίφος, τοῦ φαίνεται λιγάκι καὶ σὰν νὰ το φορῇ...

— Χάρισμά σου!

Ἡ λάμψις καὶ ἡ κλαγγὴ τῶν ὅπλων ἐπειράζαν, βλέπετε, τὰ νεῦρα τοῦ εἰρηνικοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ φαιδροῦ αὐτοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον, πρῶτον αὐτό, ἐκορόϊδευε τὸ ἐλάττωμά του, χωρὶς νὰ καταβάλλῃ καμμίαν προσπάθειαν διὰ νὰ τὸ νικήσῃ. Ὤ, ἥρως δὲν ἦτο βέβαια! Ἐφοβεῖτο καὶ τὴν σκιάν του, τὴν σχηματιζομένην ἐπὶ τοῦ τοίχου· ἐφοβεῖτο καὶ τὸν ἄνεμον, τὸν συρίζοντα διὰ τῆς θύρας τῆς κατακλείστου οἰκίας... Τίποτε δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐξέλθῃ μόνος, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ τὸν κρεμάσουν, παρὰ νὰ ὑπάγῃ νύκτα εἰς τὸ νεκροταφεῖον, διὰ νὰ ἀποθάνῃ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν φόβον του. Ἔτρεμεν ὀσάκις διήρχετο καμμίαν γέφυραν, καὶ ἐλιποθυμοῦσεν ὅταν ἔβλεπεν αἷμα.

Καὶ ὅμως, αὐτὸ δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ ριφθῇ κάποτε εἰς τὸν ποταμόν, διὰ νὰ σώσῃ τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος

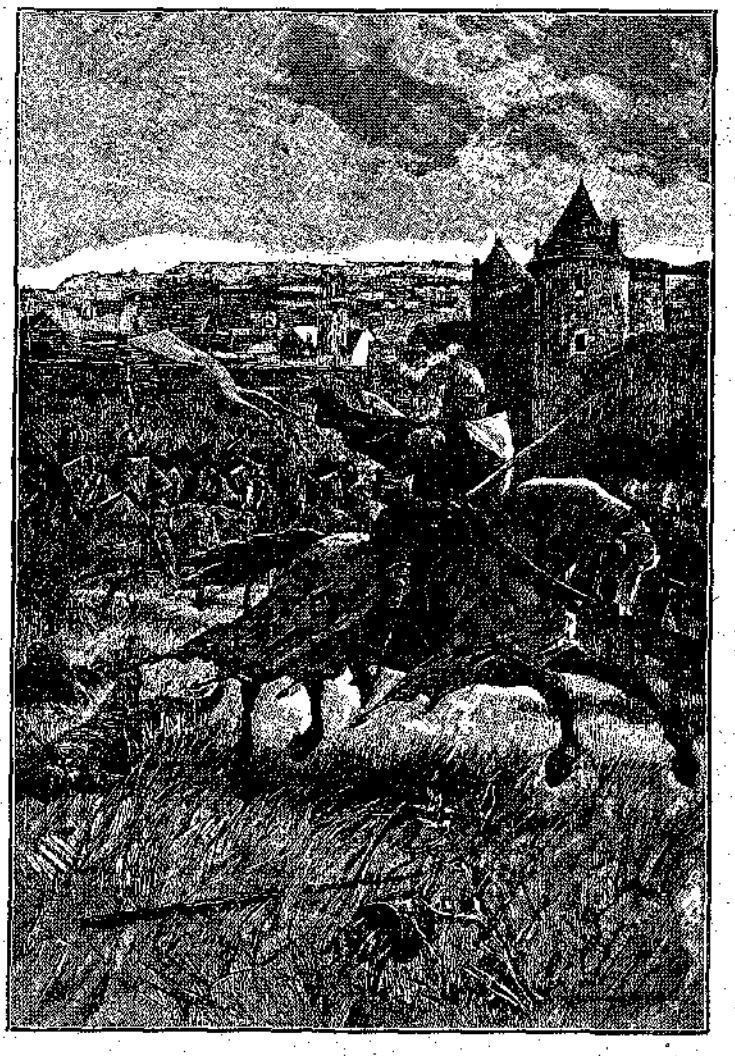

« Λαμπρὸς Ἱππότης, γηράσας ὑπὸ τὴν πανοπλίαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὸν πύργον του,...» (Σελ. 18, στήλ. γ'.)

ἐπνίγετο, —καὶ αὐτὸ δὲν θά τον ἠμπόδιζεν ἐν ἀνάγκῃ νὰ κόψῃ ἕνα του χέρι, διὰ νὰ τὸν σώσῃ!

Διότι τοὺς συνέδεεν ἀδελφικὴ ἀγάπη, πολὺ ἰσχυροτέρα τοῦ συνήθους. Ἠγαπῶντο βαθύτατα, ἐλατρεύοντο, μεθ' ὅλην τὴν ἀνομοιότητα τοῦ χαρακτῆρός των.

Ὁ Γωλτιέρος ἦτο σιωπηλός, ρεμβώδης. Μολονότι φύσει γενναῖος, ἀπέφευγε τὰς ἔριδας καὶ ἀπεστρέφετο τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους χάριν παιδιᾶς συνήπτων οἱ συνομήλικοί του, ὡς μόνον ὅπλον ἔχοντες τὰς χεῖρας.

— Δὲν μᾶς ἀρέσει νὰ στειεύωμαι μὲ τὰ χέρια, ἔλεγε περιφρονητικῶς. Αὐτὰ εἶνε πρόστυχα πράγματα!

— Μὰ τί; νομίζεις ὅτι εἶσαι κανένα ἀρχοντόπουλο; ἀπήντα ὁ Γκύ, ὑψόνων τοὺς ὤμους.

Ὁ Γωλτιέρος ἐστέναζε καὶ δὲν ἀπεκρίνετο λέξιν.

Ναί, ἦτο ὑπερήφανος, περισσότερον ἀφ' ὅσον ἠρμόζεν εἰς τὴν θέσιν του.

Διὰ τοῦτο, μεθ' ὅλα του τὰ ἔξοχα προτερήματα, τὸν ἠγάπων ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του, τοῦ ὁποίου παρέβλεπον τὰ ἐλαττώματα, χάριν τῆς ζωηρότητος, τῆς ἀφελείας, τῆς εὐθυμίας του, καὶ τὸν ὁποῖον τὸ ἔντιμον σωματεῖον τῶν μαθητευομένων ὁπλοποιῶν ἀνεγνώριζεν ὡς ἀρχηγὸν ὁμοθύμως.

Ὁσάκις εὐγενής τις πελάτης ἤρχετο εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ *μαστρο-Λανσάκη*, καί, ἀφ' οὗ ἔκαμνε τὰς ἀγοράς του, ἐφιλοδώρει γενναίως τοὺς ὑπαλλήλους, ὁ Γωλτιέρος περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τοὺς συναδέλφους του συνάζοντας ἀπὸ κάτω τὰ χάλκινα *νομίσματα*.

— Γιατὶ δὲν ἐπῆρες καὶ σὺ κανένα; ἠρώτα ὁ ὁπλοποιός.

— Μὰ ἔπρεπε νὰ σκύψω! ἀπήντα τὸ ὑπερήφανον παιδίον.

Ὁ Οὐγονέτος, ἂν καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Λανσάκη αὐτός, δὲν ἦτο διόλου ἀκατάδεκτος. Ἀπεναντίας ἔπιπτε πρῶτος κάτω μὲ τὰ τέσσαρα, ἁπλόνων τὰς μακράς του ἁρπακτικὰς χεῖρας, καὶ προσπαθῶν νὰ μαζεύσῃ *ὅσα περισσότερα ἠμποροῦσε*.

— Καὶ αὐτὸ δικό μου! καὶ αὐτὸ δικό μου! ὅλα εἶνε δικά μου! ἐφώναζεν, ὅταν ὁ Γκύ, μᾶλλον διὰ νάστειευθῇ, ἐκλωτσοῦσε κανένα νόμισμα καὶ το ἔστελλεν ἕως τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ ἐργαστηρίου.

Ὁ Οὐγονέτος ἦτο πολὺ κακὸς σύντροφος: δόλιος, ὀκνηρός, πλεονέκτης, κατεχρᾶτο τὴν συγγένειαν τοῦ προϊσταμένου, διὰ νὰ καταθλίβῃ τοὺς συναδέλφους του μὲ χιλίων εἰδῶν αὐθαιρεσίας καὶ μὲ τὰς πλέον βαρείας ἀγγαρείας. Ἀνεκάτευε τὰ ἐργαλεῖά των, ἐλέρωνε τὰ τραπεζά των, κατέστρεφε τὴν ἐργασίαν των καὶ ἐπροκάλει κατ' αὐτῶν τιμωρίας καὶ ἐπιπλήξεις ἀδίκους, τὰς ὁποίας ὑφίστατο κυρίως ὁ δυστυχὴς Γκύ, αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν ἐπιστεύοντο, διότι ἡ φιλαλήθειά του ἦτο πλέον ἢ ἀμφίβολος...

— Ἔχεις τύχη ἐσύ, ἔλεγε πρὸς τὸν ἀδελφόν του: Ἄμα 'πῆς «δὲν το ἔκαμα ἐγώ!» ἐτελείωσε, ὁ κὺρ Λανσάκης σὲ ἀφίνει ἥσυχο· ἐν ᾧ ἐγὼ ὁ κακόμοιρος...

— Ποιός σοῦ πταίει; Γιὰ νὰ λὲς ψέμματα αἰωνίως, δὲν σε πιστεύουν καὶ ὅταν λὲς τὴν ἀλήθεια.

— Καλά· δὲν με πειράζει νὰ μοῦ το λὲς ἐσύ· ἐμὰ φαντάσου τώρα νὰ με λεγῃ ψεύτη ποιός;... ἐκεῖνος ὁ μασκαρᾶς ὁ Οὐγονέτος, ὁ ὑποκριτής, ποῦ θέλει νὰ μας κάμνῃ τάχα καὶ τὸν εἰλικρινῆ!

Πραγματικῶς, ὁ Οὐγονέτος εἶχεν αὐτὴν τὴν τέχνην. Προσεποιεῖτο τὸν εἰλικρινῆ, τὸν φιλαλήθη. Ἐξωμολογεῖτο τὰ μικρά του ἁμαρτήματα, διὰ νὰ εἰμπορῇ νὰ κρύπτῃ εὐκολα τὰ μεγάλα του. Ἀλλὰ τὸν Γωλτιέρον δὲν διέφευγεν ἡ φοβερὰ αὐτὴ ὑποκρισία.

— Ὁ Γκὺ εἶνε ψεύτης 'στὰ μικρά· ἐσὺ εἶσαι ψεύτης 'στὰ μεγάλα! τῷ εἶπεν ἀπεριφράστως μίαν ἡμέραν.

Καὶ ὁ Οὐγονέτος δὲν τοῦ το ἐσυγχώρησε ποτέ.

Εἶχεν ὅμως καὶ ἄλλον λόγον νὰ τον μισῇ.

Φύσει χρηστὸς καὶ δίκαιος, ὁ Γωλτιέρος δὲν ἠνείχετο νὰ καταθλίβουν οἱ ἰσχυροὶ τοὺς ἀδυνάτους. Εἶχε τὴν ἱπποτικὴν ψυχὴν τῶν ἡρώων τῆς ἐποχῆς του, οἱ ὁποῖοι διέτρεχον τὸν κόσμον ἐπανορθοῦντες τὰς ἀδικίας, ὑπερασπίζοντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ὀρφανά. Κάποτε εἶδε μίαν Γύφτισσαν, τὴν ὁποίαν ἐπετροβολοῦσαν μερικὰ μαγκόπαιδα, ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Οὐγονέτον. Ἡ δυστυχὴς γραῖα ἐσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας της ἀπεγνωσμένως ἕνα κόρακα, μὲ πτερὰ ἀνασηκωμένα, μὲ ράμφος αἱμάσσον, μὲ πόδι σπασμένον, καὶ παρεκάλει εἰς μάτην τοὺς δημίους της νὰ λυπηθοῦν τὸ ταλαίπωρον πτηνόν.

Ὁ Γωλτιέρος προσέτρεξεν ἀμέσως, καὶ ἁρπάσας τὸν Οὐγονέτον ἀπὸ τὸ περιλαίμιον, τῷ ἐπέβαλεν, ἄνευ πολλῆς διαδικασίας, τὴν τιμωρίαν τῆς ὁποίας ἦτο ἄξιος. Μετ' ὀλίγον ἔφθασεν εἰς βοήθειάν του καὶ ὁ Γκύ. Ὁ ὄμιλος τῶν κακῶν παιδίων διεσκορπίσθη, καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔμειναν κύριοι τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἡ Γύφτισσα, ἡ ὁποία δὲν ἤξευρε μὲ τί τρόπον νὰ τους εὐχαριστήσῃ, ἐπέμενε νὰ τους εἰπῇ τοὐλάχιστον τὴν τύχην των.

Ὁ Γωλτιέρος ἠρνεῖτο, λέγων ὅτι ἡ μαντεία ἦτο πρᾶγμα ἀσεβὲς καὶ παράνομον.

— Δὲν βαρυέσαι! εἶπεν ὁ Γκύ, ὁ ὁποῖος ἐφλέγετο ἀπὸ περιέργειαν. Ἀφ' οὗ θέλῃ, ἄφησέ την. Ἔπειτα, ποιός μας ὑποχρεώνει νὰ την πιστεύσωμε;

Καὶ ἔτεινε τὴν εὐρεῖάν του παλάμην, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐχωροῦσαν καὶ αἱ δύο μικραὶ καὶ λευκαὶ χεῖρες τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἡ γραῖα τὰς ἐξήτασε προσεκτικῶς, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης.

— Περίεργη τύχη! ἐψιθύρισε. Καὶ οἱ δυό σας θὰ φορέσετε στέμμα· ἀλλὰ ὁ ἕνας θὰ ἔχῃ τὴ δόξα, καὶ ὁ ἄλλος τὴν εὐτυχία. Ὁ ἕνας θὰ διαδεχθῇ ἕναν Αὐτοκράτορα, ὁ ἄλλος θὰ πάρῃ μιὰ Βασίλισσα, καὶ οἱ δυὸ θὰ τελειώσετε τὴ ζωή σας σὲ μιὰ βασιλικὴ φυλακή.

— Ἄσχημο αὐτό! Τοὐλάχιστον δὲν θὰ χωρισθοῦμε ποτέ;

— Οὔτε 'στὴ ζωή, οὔτε 'στὸ θάνατο!

— Τότε λοιπὸν ἡ προφητεία εἶνε καλὴ καὶ τὴν πιστεύω! ἀνέκραξεν ὁ Γκὺ φαιδρῶς, σφενδονίζων τὸν σκοῦφόν του εἰς τὸν ἀέρα.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτό, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ὁ Γωλτιέρος ἐπωνομάσθη εἰρωνικῶς «ὁ Ἱππότης τοῦ Κόρακος», οὐδέποτε ἐξηλείφθη ἐκ τῆς μνήμης του.

Πολλάκις, ὁσάκις διήρχετο μεγαλοπρεπής τις βαρῶνος, κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα τὸν κυνηγετικὸν ἱέρακα καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ ἐπιτελείου ἀκολούθων καὶ θεραπόντων,—ἡ λαμπρὸς Ἱππότης, γηράσας ὑπὸ τὴν πανοπλίαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὸν πύργον του, πλήρης ἄθλων καὶ δόξης πολεμικῆς, — πολλάκις ὁ ταπεινὸς ἐργάτης, ἐσκυμμένος εἰς τὸ μάγγανον, ἐσυλλογίσθη τὴν προφητείαν τῆς Γύφτισσας καὶ ἐψιθύρισε:

— Ἄχ, καὶ νὰ ἦταν ἀλήθεια!

[Ἕπεται συνέχεια.]

ΓΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Arthur Dourliac.]

ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Ἕνας πτωχός, ἐκεῖ ποῦ τρέχω,
Ἐλεημοσύνη μοῦ ζητεῖ...
Λυποῦμαι, ἐπειδὴ δὲν ἔχω
Γιὰ νὰ του δώσω κάτι τί.

Χθὲς ἡ καλή μου ἡ μητέρα
Μοῦ χάρισε λίγα λεπτά· —
Τὰ ξόδευσα σὲ μιὰν ἡμέρα,
Ἀγόρασα ζαχαρωτά.

Κάτι μεγάλο πρᾶγμα τάχα!
Μόνο ποῦ κακοστομαχῶ.
Ἄχ! τὰ λεπτάκια μου νὰ τἄχα
Γιὰ νὰ τα δώσω 'ς τὸν πτωχό,

Λίγο ψωμὶ μ' αὐτὰ νὰ πάρῃ
Καὶ νὰ μου δώσῃ τὴν εὐχή,
Ἄξιο νὰ γίνω παλλικάρι.
Ζωὴ νὰ ζήσω εὐτυχή.

Πτωχέ, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσῃ!
Σὲ εὐσπλαχνίζομαι πολύ...
Ἄλλη φορὰ θέλω φροντίσῃ!..
Πρὸς τὸ παρόν.. ὧρα καλή.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 1.)

—Τότε, τὸ ζήτημα ἀπεφασίσθη· ἀναχωροῦμεν! Ζήτω! ἀνέκραξεν ἐνθουσιωδῶς ὁ Γεράρδος. Τὸ κάτω κάτω, διὰ ταξειδιώτας ὡσὰν ἡμᾶς, τί εἶνε αὐτὸ τὸ ταξεῖδι; Ἁπλῆ ἐκδρομή. Ἡμεῖς τὸν ἐπεράσαμεν ἤδη τὸν ποταμὸν Ζαμπέζην. Μᾶς γνωρίζει, αἴ, Λίνα;

— Τώρα μένει νὰ μάθωμεν ἂν ἡ Μαργαρόνα καὶ ὁ Λεγκὲν θὰ συγκατατεθοῦν νὰ μας ἀκολουθήσουν· εἶπεν ἡ κυρία Μασσαί.

— Ἡ Μαργαρόνα! ἀνέκραξεν ὁ Γεράρδος, μετὰ τόνου ἐκφράζοντος ἄκραν πεποίθησιν· δι' αὐτὴν ἐγγυῶμαι ἐγώ! Ἐν πρώτοις ἡ Μαργαρόνα χωρὶς τὸ τ α ἴ ρ ί της εἶνε ὡς σῶμα χωρὶς ψυχή. Ὁ Λεγκὲν πάλιν λέγει ὅ,τι εἰπῇ ἡ Μαργαρόνα· νομίζω ὅτι δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σας εἴπω ὅτι εἰς τὸ ἀνδρόγυνόν των αὐτὴ διευθύνει...

Εἶχον παρέλθῃ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη ἀφ' ὅτου ὁ κ. Μασσαὶ ἐπέβη τῆς Ε ὐ σ τ α θ ε ί α ς μεθ' ὅλων τῶν οἰκείων του, λαβὼν ἐντολὴν ὑπὸ ὁμάδος οἰκονομολόγων τῶν Παρισίων νὰ ἐξετάσῃ λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τῶν χρυσωρυχείων τῆς μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἰδίᾳ τοῦ Τράνσβααλ. Μετὰ δεκαπενθήμερον εὐάρεστον πλοῦν, εἶχον φθάσῃ εἰς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανόν, ὅτε τὸ πλοῖον περιεκυκλώθη ὑπὸ τόσον πυκνῆς ὁμίχλης, ὥστε οὐδὲ τὴν ἡμέραν ἦτο δυνατὸν νὰ διακρίνῃ τις τὰ περὶ αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν ἡμίσεος μέτρου· ἡ νὺξ προσετέθη εἰς τὴν ὁμίχλην, καὶ κατὰ τὸ βαθὺ σκότος, τὸ ἀτμόπλοιον συνεκρούσθη πρὸς ἄλλο ὀγκωδέστερον σκάφος καὶ κατασυνετρίβη.

Οἱ ἐπιβάται, συσσωρευθέντες ὁρμητικῶς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ των εἰς τὰ ἀκάτια, ἐφέροντο κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυμάτων· τινὲς διεσώθησαν, οἱ πλεῖστοι ἐπνίγησαν. Ὁ Ἔρρικος Μασσαί, μηχανικός, νέος γενναιότατος, ἐβοήθησε τὸν κυβερνήτην μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς εἰς τὸ ἐπικίνδυνον ἔργον τῆς διασώσεως, ὅτε δὲ τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη, μόλις ἐπρόφθασε ν' ἁρπάσῃ ἓν σωσίβιον· ἀλλὰ παρασυρθεὶς μακρὰν ὑπὸ τῶν κυμάτων, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν ὁρμητικὴν αὐτῶν φορὰν· περιεπλανήθη οὕτω ἐπὶ πολύ, μόνος, μακρὰν τῶν ἄλλων, καὶ εἶχεν ἀπελπισθῇ σχεδὸν περὶ τῆς ζωῆς του, ὅτε ἡ θαλαμηγὸς Λ ε λ ή, (κυβερνήτην ἔχουσα τὸν Λόρδον Φάϊρφηλδ) περιπλέουσα τὴν ἄκραν τοῦ Ἄδεν, τὸν διέκρινε καὶ τὸν περιέσωσεν.

Ἀτελεύτητοι ἡμέραι παρῆλθον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης εἰδήσεως περὶ τῶν οἰκείων του· ἔπειτα ἦλθεν ἡ εὐτυχὴς στιγμὴ καθ' ἣν αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του συνηνώθησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν Κλαϊνδόρπην. Ὁ νεαρὸς μηχανικὸς εὗρεν ἐργασίαν. Μετὰ μακρὰς δὲ περιπετείας, ὅλη ἡ οἰκογένεια συνεκεντρώθη τέλος ἐκεῖ.

Κατὰ τὸν ἀπόπλουν, ἀπετελεῖτο ἐκ πέντε ἀτόμων, τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Μασσαὶ καὶ τῶν τριῶν τέκνων των, μετὰ τῆς πιστῆς καὶ ἀφωσιωμένης ὑπηρετρίας των, τῆς Μαργαρόνας· ἀλλὰ τώρα εἶχεν αὐξηθῇ κατὰ τρεῖς ἔτι μονάδας, τουτέστι, τὸν κ. Βέμπερ, τὴν θυγατέρα του Λίναν καὶ τὸν ἰατρὸν Λωμόνδον. Οἱ κίνδυνοι, αἱ κακουχίαι, αἱ ἀμοιβαῖαι ὑπηρεσίαι, αἱ κοιναὶ χαραὶ καὶ θλίψεις συνέδεσαν τοὺς μέχρι χθὲς ἀγνώστους πρὸς ἀλλήλους, διὰ δεσμῶν ἀληθῶς ἀδελφικῶν, ἰσχυρῶν καὶ ἀδιαλύτων, ὡς ἐὰν ἦσαν δεσμοὶ αἵματος.

« Ζήτω! ἀνέκραξεν ἐνθουσιωδῶς ὁ Γεράρδος.» (Σελ. 19, στήλ. α'.)

Ὁ κ. Βέμπερ, ἐπιστήμων, ἐφευρετὴς ἐξ ἰδιοφυΐας, ὀνειροπόλος καὶ ἤκιστα κατάλληλος διὰ τοὺς τραχεῖς ἀγῶνας τοῦ βίου, εἶχεν ὁμοίως ἐπιβιβασθῇ τῆς Ε ὐ σ τ α θ ε ί α ς μετὰ τῆς μονογενοῦς θυγατρός του, κινούμενος ὑπὸ τῆς ἐλπίδος νὰ προκτήσῃ περιουσίαν διὰ τὴν ὀρφανήν, τὴν ὁποίαν ὑπεργήγαπα μὲν ἀλλ' ἠγνόει πῶς ν' ἀναθρέψῃ. Κατὰ τὴν φοβερὰν ἀνατάτωσιν τοῦ ναυαγίου, ἡ τύχη ἔρριψε τὴν Λίναν εἰς τὸ ἀκάτιον, ὅπου ἦσαν ὁ Γεράρδος καὶ ἡ Κοραλία Μασσαί· διὰ τῆς προστασίας δὲ τῶν ἡρωϊκῶν τούτων παιδίων, παρ' ὅλους τοὺς φοβεροὺς κινδύνους οὓς διῆλθεν, ἠσθάνθη αὕτη τὸ πρῶτον τὴν χαράν, τὴν ὑγείαν, τὴν πρὸς ἄλλα ὄντα ἐμπιστοσύνην, καὶ διηνοίχθη ἐλευθέρως ἡ ἀγνὴ καὶ ἀθῶα ψυχή της· τὸ ναυάγιον ἔγινεν εἰς αὐτὴν σωτηρία.

Ὁ Βέμπερ, ἐστερημένος παντελῶς πρακτικοῦ πνεύματος, μέχρι ἀπιστεύτου βαθμοῦ ἀφῃρημένος, πάντοτε βεβυθισμένος εἰς ὄνειρόν τι, οὐδὲν θὰ κατώρθου καὶ θὰ συνετρίβετο ὑπὸ τῶν δυσχερειῶν. Ἀλλ' εἶχε τὸ εὐτύχημα, ναυαγήσας εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀ φ ρ ι κ ῆ ς, νὰ εὕρῃ συμμετόχους τῆς δυστυχίας του δύο ἄνδρας κατ' ἐξοχὴν πρακτικοὺς καὶ δραστηρίους, τὸν κ. Μασσαί, ἀποφασιστικόν, γενναῖον, αἰσιόδοξον, νοήμονα καὶ μεγαλόφρονα, καὶ τὸν ἰατρὸν Λωμόνδον, ἰατρὸν τοῦ ναυτικοῦ, ἐπιστήμονα ἐμβριθέστατον, τολμηρὸν καὶ ἀπτόητον ἐν παντί, ἀναλλοιώτως εὔθυμον, ἀνεξαντλήτως ἐφευρετικὸν καὶ πολυμήχανον· διὰ ταῦτα ἔλεγεν ὁ Μασσαὶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶχεν ἀξίαν ὅσην ὁλόκληρον στρ ά τ ευμα.

Ὁ Βέμπερ ἀπεδέχθη ἄνευ πολλῆς δυσκολίας τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτὸν βοήθειαν, οὐδεμίαν δὲ σχεδὸν ἔκπληξιν ἐνεποίησαν εἰς αὐτὸν αἱ φοβεραὶ περιπέτειαι, οὐδ' ἡ θαυμαστὴ καὶ ἀνέλπιστος ἐπανεύρεσις τῆς Λίνας, τὴν ὁποίαν, μετὰ τὰς φρικώδεις κακουχίας δεκαπενταμήνου περιπλανήσεως διὰ μέσου τῶν μαύρων πληθυσμῶν τῆς ἀφρικανικῆς ἠπείρου, ἐπανεῖδεν ὡραιοτέραν, ζωηρὰν καὶ ἀκμαίαν. Βεβυθισμένος πάντοτε εἰς τὴν ἰδέαν του, ὀνειροπολῶν, συνδυάζων, «ἐπινοῶν» καὶ ἐν μέσῳ ἔτι τῶν δυσμενεστάτων περιστάσεων, δὲν ἦτο ἐν τούτοις ὅλως ἄχρηστος εἰς τὴν μικρὰν ἀποικίαν. Τὸ ἐφευρετικὸν αὐτοῦ πνεῦμα ἠδύνατο, εἰς κρισίμους περιστάσεις, νὰ παράσχῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας· ἐφάνη δ' ἐνίοτε ὠφελιμώτατος, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν οὐδεὶς ἀνέμενέ τι παρ' αὐτοῦ· ἰδίως ὅτε κατὰ τὴν

αίχμαλωσίαν των ὑπὸ τῶν Ματαβέλων, μετεσκεύασε παλαιάς τινας ἀχρήστους καραβίνας εἰς ὅπλα χρήσιμα, διὰ τῶν ὁποίων οἱ Χονδροκέφαλοι ἐνέβαλον τὸν τρόμον εἰς τὴν ἀντίπαλον φυλὴν τῶν Ρινοκέρων, τὸ δὲ γόητρον τῶν «Λευκοπροσώπων», τὸ ἦθος σημαντικόν, ηὐξήθη τεραστίως διὰ τοῦ γεγονότος τούτου. (1)

Ὁ Βέμπερ ἐδέχθη δι'ἑαυτὸν καὶ τὴν θυγατέρα του τὴν φιλοξενίαν τῶν Μασσαί, ὅτε οὗτοι ἐγκατέστησαν τὸ νοικοκυρεῖό των εἰς τὴν Κλαϊνδόρπην, οὐδόλως δὲ ἠπόρησε διὰ τὴν γενναιοφροσύνην των, τὴν ὁποίαν, δοθείσης εὐκαιρίας, καὶ αὐτὸς ἀκόπως ἤθελε μιμηθῆ.

Τὸν ἰατρὸν Λωμόνδον, τὸν παρήγορον, τὸν ἄγρυπνον φύλακα τῆς ὑγιείας καὶ θεραπευτήν, τὸν ἐμπνέοντα θάρρος καὶ πεποίθησιν κατὰ τοὺς δεινοὺς κινδύνους, πάντες οἱ τῆς οἰκογενείας ἐσέβοντο καὶ ἠγάπων ὡς ἀδελφόν. Ἰδίᾳ ὁ Γεράρδος τόσην ἐνθουσιώδη στοργὴν ἔτρεφε πρὸς αὐτόν, ὥστε ὅτε ἐπῆλθεν ἡ στιγμὴ νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς κανονικὰς ἕξεις τοῦ πολιτισμένου βίου, νὰ σκηνώσῃ ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ σκηνὴν καὶ νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸν πλάνητα τῶν ναυαγῶν βίον, ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ ἀνωμολόγησαν, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο πλέον εὔκολον, καὶ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀπετέλουν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν.

Ἔτι δέ, ἡ Μαργαρόνα, ἡ πιστὴ θεράπαινα, καὶ ὁ γενναῖος ναύτης Λεγκέν, οἵτινες ἐπροστάτευσαν, ὑπηρέτησαν τὰ δυστυχῆ παιδία κατὰ τὰ φοβερὰ δεινοπαθήματά των μετ' ἀνεπιδείκτου ἀλλ' ἀληθοῦς ἡρωϊσμοῦ,—ἡ Μαργαρόνα καὶ ὁ Λεγκέν, συνηνωμένοι τώρα διὰ τοῦ γάμου, ἐθεωροῦντο ὑπὸ πάντων ὡς μέλη ἀχώριστα τῆς μικρᾶς κοινότητος, οὐχὶ δ' ὡς ἁπλοῖ ὑπηρέται. Ἡ μετριοφροσύνη καὶ ἡ φυσικὴ εὐθυκρισία των προεφύλαττον αὐτοὺς ἀπὸ πᾶσαν κατάχρησιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀγαθότητος καὶ εὐμενείας, οὐδ' ἀπετόλμων ἀπρεπῆ οἰκειότητα, οὐδ' ὑπερέβαινον τὰ ὅρια, ἅτινα ἐπιβάλλει ἡ ἀγωγὴ καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορά. Ἐν τούτοις συνησθάνοντο, μετά τινος ἐνδομύχου ὑπερηφανείας, ὅτι ἀπετέλουν μέρος τῆς οἰκογενείας καὶ ἐφρόντιζον πάντοτε ἀγρύπνως περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Τὸ μαῦρον πλῆθος τῶν μικρῶν ἰθαγενῶν ὑπηρετριῶν, αἱ ὁποῖαι εἰργάζοντο ἐπικουρικῶς εἰς τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας τῆς ἐπαύλεως καὶ εἰς τὰς ἀγροτικάς, ἐπείσθη, δι' ἐπανειλημμένης πείρας, ὅτι οὐδὲν ψεῦδος, οὐδεμία ἀπείθεια, οὐδεμία κατάχρησις ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τοὺς ἀγρύπνους τούτους φύλακας· ὅτι ἡ «κυρὰ Λεγκὲν» ἦ τόσον εὐλίσθητος καὶ περιποιητικὴ πρὸς τὰ μικρά, ἢ τόσον πρόθυμος καὶ προσηνὴς πρὸς τοὺς πάσχοντας. καθίστατο διὰ μιᾶς λέαινα, ἐὰν τις ἐδείκνυε διάθεσιν νὰ ἐγγίσῃ πρᾶγμα, ἀνῆκον εἰς τὴν οἰκογένειαν Μασσαί.

Ἐν τῇ ἀπομεμακρυσμένῃ ταύτῃ γωνίᾳ τῆς μαύρης ἠπείρου, ἠδύνατό τις λοιπὸν νὰ θαυμάσῃ ἀληθῶς ἀξιομίμητον παράδειγμα τῶν σχέσεων, αἵτινες ὀφείλουν νὰ ἐπικρατοῦν πανταχοῦ καὶ πάντοτε μεταξὺ κυρίων καὶ ὑπηρετῶν· πρέπει δηλαδὴ νὰ εἶνε αὗται σύμβασις ἐλευθέρως συναφθεῖσα πρὸς μέγιστον ὄφελος ὅλων, ἀνταλλαγὴ ὑπηρεσιῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἀνισότης τῶν συμβαλλομένων νὰ ἐκλείπῃ, διὰ τῆς προθυμίας καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν μέν, διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐμενείας τῶν δέ.

Εὐνόητος λοιπὸν ἦτο ἡ συγκατάθεσις τοῦ πιστοῦ ζεύγους. Ἀφ' οὗ δὲ ἀπεφασίσθη ἡ ἀναχώρησις, ἤρχισεν ἡ φροντὶς περὶ τῶν ἀναγκαίων προμηθειῶν. Ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ὡς μηχανικοῦ ἐν Κλαϊνδόρπῃ, ὁ Ἐρρίκος εἶχεν ἐξοικονομήσῃ πέντε χιλιάδας φράγκα. Ὁ Βέμπερ καὶ ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος ἠδύναντο νὰ δώσωσιν ἕκαστος τὴν αὐτὴν εἰσφοράν. Διὰ τοῦ μικροῦ τούτου κεφαλαίου, προσέθηκαν εἰς τὰ ἀξιόλογα ἤδη οἰκιακὰ καὶ γεωργικὰ σκεύη, πάντα ὅσα ἐνόμισαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς μεταστάθευσιν. Ὁ Ἐρρίκος καὶ ὁ Βέμπερ ἐφρόντισαν καὶ περὶ εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ἅτινα ἦσαν ἀπαραίτητα πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ καθαρισμὸν τοῦ χρυσοῦ.

Πρὶν παρέλθῃ μήν, ὅλα εἶχον ἑτοιμασθῆ· αἱ μακραὶ ἅμαξαι ἀνέμενον ἕτοιμοι μετὰ τῶν σφρόντων αὐτῶν βοῶν· ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀπαλλαχθεῖσα τῶν σκευῶν της, διελύθη εὐκόλως καὶ τὰ τεμάχιά της ἐτοποθετήθησαν ἐν τάξει εἰς τὴν τελευταίαν ἅμαξαν, οἱ ταξειδιῶται ἐξεκίνησαν, οὐχὶ χωρὶς νὰ ρίψωσι βλέμμα στοργῆς καὶ πόθου πρὸς τὸ ἤρεμον τοπίον, ὅπου εὗρον ἀνάπαυλαν μετὰ τόσας καταιγίδας.

Ἡ ἀπέραντος συνοδία ἀνεπτύσσετο βραδέως, αἱ δὲ φορτηγοὶ ἅμαξαι παρηκολούθουν ἀλλήλας βαρέως κινούμεναι, συρόμεναι ὑπὸ δέκα, δεκαπέντε ζευγῶν βοῶν, τοὺς ὁποίους ἐβοήθουν καὶ πολλὰ ζεύγη ἡμιόνων.

Μετ' ὀλίγον πτυχή τις τοῦ ἐδάφους ἀπέκρυψε τὴν μικρὰν Κλαϊνδόρπην. Τώρα, ἐνώπιον τῶν ἀπερχομένων, ἐξετείνετο τὸ διάστημα, ὁ εὐρὺς οὐρανὸς διὰ βαμβακοχρόων νεφυδρίων διεστρωμένος, ἡ ἐλευθέρα καὶ ἀκαπεπταμένη ἔκτασις τῆς πεδιάδος, ἀληθῆς ὠκεανὸς πρασίνου χόρτου, κυματίζων ἕως ἐκεῖ ὅπου ἔφθανε τὸ βλέμμα, μέχρι τῶν ὑποκυάνων λόφων, οἵτινες ἀπετέλουν τὰ ὅρια τοῦ ὁρίζοντος. Κατὰ μακρὰς ἀποστάσεις διεκρίνοντο συστάδες δένδρων, διακόπτουσαι τὴν μονοτονίαν.

Εἰς τὰ πλάγια τῆς συνοδίας, ὡς λοχαγὸς ὁδηγῶν τὸν λόχον του, ὁ ἐλέφας Γολιὰθ ἐβάδιζε μόνος, μὲ ἦθος βαρὺ· ἐφαίνετο δὲ ὡς νὰ ἔχαιρε καὶ νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τῆς μεταλομίσεως τὴν ἄκραν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἀπέδιδεν εἰς ἑαυτόν· τὴν γνώμην ταύτην παρεδέχοντο ἴσως καὶ οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Μασσαὶ μαῦροι, διότι οἱ ἐλέφαντες εἶνε ἄγνωστοι εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀφρικήν, τὸν δὲ Γολιὰθ ἐθεώρουν ὅλοι ὡς ὑπερφυσικὸν ὄν, ὡς πανίσχυρον θεότητα προστατεύουσαν τὴν Κοραλίαν. Μολονότι δὲ ἡ θέσις τῆς νεάνιδος εἶχεν ὁρισθῆ ἐν τῇ ἁμάξῃ, ἥτις ἔφερε τοὺς γονεῖς της, ἐν τούτοις συχνὰ ἀνέβαινεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ καλοῦ Γολιάθ, εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ περίκομψον κάθισμα, τὸ ὁποῖον εἶχε κατασκευάσῃ δι' αὐτὴν ὁ Ἐρρίκος· ὁ δὲ ἐλέφας, κατευχαριστημένος τότε, ἐκίνει τὴν μικρὰν οὐράν του, ὕψωνε τὴν προβοσκίδα του θριαμβευτικῶς, ὡς ἐὰν ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὸ ἐλαφρὸν φορτίον του.

[Ἕπεται συνέχεια.]

Αρ. Π. Κουρτιδης

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ

Ἕνας πελώριος στρατιώτης, μὲ τὴν καπόταν του, φρουρεῖ τὴν θαυμασίαν γέφυραν, μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλοκρεμαστέρας γεφύρας τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία ἑνόνει τὰς δύο ὄχθας τοῦ Δουνάβεως.

Ἐδῶ, πρὸς τὸ μέρος αὐτό, ὁ Δούναβις δὲν εἶνε πλέον ὁ μέγας ἀριστοκράτης, ὁ ὁποῖος κατοπτρίζει εἰς τὰ νερά του τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον τῶν μεγαλοπόλεων.

Ἡ Τσέρνα - Βόδα ἔχει κάτι τὸ ἀγροτικόν, καὶ ἡ ἀπέναντι ὄχθη ἐκτυλίσσει πεδιάδας ἀπεράντους. Τὰ ὅτα δὲν κουράζει ὁ θόρυβος τοῦ πυκνοῦ συνοικισμοῦ. Ἂν ὁ στρατιώτης δὲν ἦτο ὀρειχάλκινος, θὰ πεκοιμᾶτο εἰς τὴν γαλήνην ἐκείνην. Ἀλλ' εἶνε ἄγαλμα, καὶ φρουρεῖ ἀκίνητος, ἄγρυπνος, ἀκούραστος,—ὅπως ἄλλως τε πρέπει νὰ εἶνε κάθε στρατιώτης...

Ὠχρὸς ὁ Δούναβις, θολός, δὲν κατορθόνει νὰ κατοπτρίσῃ τὸν γαλανὸν οὐρανόν.

Καὶ συλλογίζομαι :

Πολὺ περισσότερος Ἑλληνισμὸς ἐχάθη εἰς τὰ θολὰ αὐτὰ νερά, παρὰ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Τὸ λέγει καὶ τὸ δημοτικὸ τραγουδάκι :

Δούναβε μὲ τὸ γλυκὸ νερό,
Ποῦ ὅποιος τὸ πιῇ, *ξεχνᾷ τὴν πατρίδα του*...

Ἀ, ἤθελα νὰ τοποθετήσω κ' ἐγὼ ἕνα στρατιώτην πελώριον, ἄγρυπνον καὶ ἀκούραστον,—ὅπως πρέπει νὰ εἶνε κάθε

(1) Τὰς περιπετείας ταύτας τῆς οἰκογενείας Μασσαὶ καὶ τῶν φίλων της, δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ μυθιστόρημα **Οἱ Χρυσοθῆραι τῆς Ἀφρικῆς**, δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Διάπλασιν τῶν Παίδων» τοῦ 1899.

στρατιώτης,—ἕνα ἀπὸ τοὺς γιγαντιαίους ἐκείνους προμάχους τῆς ἐλευθερίας μας, διὰ νὰ φρουρῇ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς γεφύρας, καὶ νὰ τουφεκίζῃ κάθε Ἕλληνά που λησμονεῖ ὅτι εἶνε Ἕλλην, ποῦ ἐγκαταλείπει τὴν ὡραίαν του γλῶσσαν, ποῦ προδίδει τὴν ἱερὰν του ἐθνικότητα, *χάριν ὀλίγου χρυσοῦ* !...

Ἀλλ' ὄχι ! Ζοῦν, κ' ἐδῶ υἱοὶ Ἑλλήνων φιλοπάτριδες, μὴ λησμονοῦντες τὰ πάτρια. Αὐτοὶ μὲ τὸ παράδειγμά των, ἂς εἶνε οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ σωτῆρες τοῦ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνισμοῦ !

Αλεξανδρα Παπαδοπουλου

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

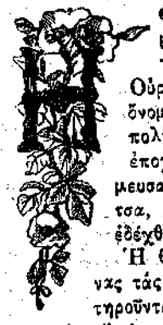

ΘΕΙΑ μου Νίτσα ὠνομάζετο Οὐρανία. Οἱ μεγαλήτεροι τὴν ἔκραζον Οὐρανίτσαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὄνομα τετρασύλλαβον ἦτο πολὺ μακρὸν δι' ἐμὲ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ ἐσυντόμευσα εἰς τὸ θωπευτικὸν Νίτσα, τὸ ὁποῖον ἡ θεία μου ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς.

Ἡ θεία μου ἦτο ἀπὸ ἐκείνας τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι διατηροῦνται ὡραῖαι καθ' ὅλην των τὴν ζωήν, ἐπειδὴ προσλαμβάνουν πάντοτε τὴν ὡραιότητα τῆς ἡλικίας, τὴν ὁποίαν ἔχουν· εἶνε δὲ εὔκολον εἰς ἐμὲ νὰ σας εἴπω τὸ μυστικόν της : Εἶχεν ἓν θέλγητρον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε γηράσκει, τὸ θέλγητρον τῆς ἀγαθότητος πρὸς ὅλον τὸν κόσμον καὶ κατὰ πᾶσαν στιγμήν. Νομίζω ὅτι τὴν βλέπω ἀκόμη, μὲ τὸ μεγάλον της καπελίνον ἀπὸ ἄσπρον μάλλινον ὕφασμα, τὸ ὁποῖον *ἐφόρει*, ὁσάκις μὲ ὡδήγει ἵνα περιπατήσωμεν εἰς τὸν κῆπόν της, μὲ τοὺς ὡραίους σπινθηροβολοῦντας γαλανοὺς ὀφθαλμούς της, τοὺς ὁποίους μετὰ τόσης ἀγαθότητος ἔστρεφε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ τὸ λεπτόν της στόμα καὶ τὰ χαριτωμένα χείλη, τὰ ὁποῖα ἀδιάστως ἐμειδίων, καὶ μὲ τὰς παρειάς της τὰς δροσεράς, ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ εἶχε συμπληρώσῃ τὰ τεσσαράκοντα. Ἡ θεία μου Νίτσα ἦτο πολὺ ἀξιαγάπητη θεῖτσα καὶ ἡ πολυτιμοτάτη τοῦ κόσμου θεῖτσα δι' ἐμέ, ὁ ὁποῖος ἤμην τότε ἀνυπόφορον παιδίον, ἀεικίνητον, ἰσχυρογνώμον, κατάφορτον ἀπὸ ἀπαιτήσεις καὶ ἰδιοτροπίας. Ἠσθανόμην διαρκῶς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γαπῶ καὶ νὰ ἀγαπῶμαι, καὶ διὰ νὰ συμπληρώσω τὴν εἰκόνα μου, κατειχόμην ἀπὸ ἀκόρεστον περιέργειαν· τοῦτο δὲ τὸ ἐλάττωμά μου συνετέλεσεν ἴσως,—ὑπὲρ πᾶν ἄλλο,—ὅπως γίνωμεν δύο καλοὶ φίλοι.

Ἡ δυστυχὴς θεία μου εἶχε πολλὰς θλίψεις, τὰς ὁποίας τότε μὲν δὲν ἐφαντάζομην, ἀλλὰ τὰς ὁποίας ἔμαθον ἀργότερα. Αἱ περιστάσεις εἰς αὐτὴν δὲν ἦσαν πάντοτε ὅπως ἤθελεν ἡ καλή της καρδία. Βλέπων αὐτὴν τόσον εὐτυχῆ ὡς θείαν, δὲν ἐφανταζόμην ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἄλλο παρὰ θεία· καὶ ὅμως, ὑπῆρξε καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον, ἂν ἡ τύχη ἤκουε τὰς εὐχάς της, θὰ ἐγίνετο μητέρα. Διῆλθε λοιπὸν καὶ σκυθρωπὰς ἡμέρας εἰς τὴν ζωήν της, ἂν καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν ἀνήσυχον παιδικήν μου ἡλικίαν, ἐθαύμαζα τὴν ἀμετάβλητον γαλήνην τῆς ζωῆς της ! Σκληρὰ δάκρυα ἐθάμβωσαν ἄλλοτε τοὺς διαυγεῖς καὶ γλυκεῖς ὀφθαλμούς της, τὸ δὲ στόμα αὐτῆς, τὸ πάντοτε τώρα μειδιῶν, ἐταράχθη ἐπίσης, ὅπως τόσα ἄλλα, ὑπὸ λυγμῶν ! Ἀλλ' αἱ μεγάλαι θλίψεις, αἱ ὁποῖαι χειροτερεύουν τοὺς μικροὺς ἀνθρώπους, παράγουν εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς διάφορον ἀποτέλεσμα· καθιστῶσιν αὐτὰς περισσότερον καλάς, ἐπειδὴ τὰς καθαρίζουν καὶ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος κακίας· ὅπως αἱ τρικυμίαι τῆς θαλάσσης τὸν κακῆς ποιότητος οἶνον κάμνουν πικρόν, ἐνῷ τὸν καλὸν οἶνον καθιστῶσιν ἐξαίρετον, ἐπειδὴ καθαρίζουν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος πικρίας.

Ἡ ἀγάπη τῆς μελέτης, ἡ ὁποία οὐδέποτε ἀφῆκε τὴν θεῖτσαν μου, τὴν ἐβοήθησε πολὺ νὰ νικήσῃ τὰς λύπας της καὶ νὰ γίνῃ πολὺ καλλιτέρα. Ἡ ἐργασία, ἡ διανοητικὴ προπάντων ἐργασία, εἶνε τὸ μεγαλήτερον καταφύγιον κατὰ τὰς δυστυχίας τῆς ζωῆς, εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐνδυναμωτικὸν φάρμακον, εἶνε θαυμάσιον βάλσαμον, τὸ ὁποῖον θεραπεύει τοὺς μώλωπας καὶ ἐπουλώνει τὰς χαινούσας πληγάς. Καὶ ἡ θεία μου Νίτσα εἰς αὐτὴν εὗρε τὴν θεραπείαν της. Ἀπέκτησε δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πλῆθος ἄπειρον γνώσεων, τὰς ὁποίας συνήθως δὲν ἔχουν αἱ γυναῖκες. Ὅτε ἤμην παιδίον, ἐξεπλησσόμην ἀπὸ ὅσα ἐγνώριζε· τώρα ἀκόμη θαυμάζω, ὁσάκις τὸ σκέπτωμαι, πῶς ἠδυνήθη, ἄνευ τῆς βοηθείας οὐδενὸς διδασκάλου, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τόσας ἐπιστήμας, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ὡς ἀκατανόητοι εἰς τὸν πολὺν κόσμον καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ φῦλον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκε καὶ ἡ θεία μου. Ἀστρονομία, γεωλογία, φυσιολογία, φυσική, χημεία· τί τα ἀπαριθμῶ ; ἐκείνη εἶχε τὰ πάντα μελετήσῃ καὶ περὶ πάντων εἶχεν ἰδέαν σχεδὸν ἀκριβῆ. Καὶ εἶπα σχεδόν, ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ μεγαλοποιήσω τὰς γνώσεις τῆς ἀγαπητῆς Νίτσας μου· διότι, ἀφοῦ ἦτο ἠναγκασμένη νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα πάντοτε δὲν εἶνε γραμμένα μὲ πολλὴν σαφήνειαν, ἐμάνθανεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ αὐτῶν ὅ τι ἦτο εὔκολον νὰ μάθῃ· τοῦτο ἑπομένως ἦτο εὔκολον εἰς αὐτὴν καὶ νὰ μεταδώσῃ. Μὲ τὰς μελέτας της δὲ αὐτὰς ἔγινεν ἀπαράμιλλος διδασκάλισσα δι' ἐμὲ τὸ ἀνυπόμονον παιδίον, ὅπως ἤμην τότε.

Γλυκεῖαι ἀναμνήσεις ! Καὶ ἐγὼ ἐπίσης ἤμην ἐκεῖνος ἀκριβῶς ὁ μαθητής, ὁ ὁποῖος ἥρμοζεν εἰς τὴν λατρευτὴν ἐκείνην σοφήν. Εἰς τί χρησιμεύει ὁ πλοῦτος, ἂν τον κρατῇ τις ὁλόκληρον δι' ἑαυτόν, αἱ γνώσεις, ἂν δὲν ἀνακοινοῦ αὐτὰς εἰς οὐδένα; Οὕτω τοὐλάχιστον σκέπτονται ὅσοι ἔχουν ἀγαθὴν καρδίαν. Ἡ δὲ Νίτσα μου, ἡ ὁποία ἐγνώριζε τόσον πολλὰ πράγματα καὶ ἡ ὁποία ἦτο τόσον καλή, θὰ εὑρίσκετο ἐν μεγάλῃ δυστυχίᾳ ἐὰν ἦτο ἠναγκασμένη νὰ φυλάττῃ πάσας τὰς γνώσεις της δι' ἑαυτὴν μόνον. Ἡ ἄπληστος περιέργειά μου, ἡ ὁποία μετ' ἀνησυχίας ἐζήτει πάντοτε νέον τι ἀντικείμενον, συνεφώνει θαυμασίως μὲ τὴν ἐνδόμυχον θέλησίν της ὅπως ἀνακοινοῖ τὰς γνώσεις της. Καὶ δὲν ἤμην μόνον μαθητής της, ἤμην πρὸ πάντων τέκνον της, τὸ τέκνον, τὸ ὁποῖον ἐκείνη ἐστάρετζο. Εἰς ἐμὲ ἔστρεψεν ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς μητρικῆς ἀγάπης της. Καὶ ἐὰν ἔχω προτερήματά τινα σήμερον, ταῦτα, ὅπως καὶ τὸ μεγαλήτερον μέρος ἐξ ὅσων γνωρίζω, ὀφείλω νὰ το ὁμολογήσω, χρεωστῶ εἰς τὰ διδάγματά της, τὰ συνοδευόμενα μὲ θωπείας φιλοστόργου μητρός.

Ὦ ! Μετὰ πόσης εὐχαριστήσεως ἐνθυμοῦμαι τὰς γλυκείας ὥρας, τὰς ὁποίας διῆλθον μετ' αὐτῆς εἰς τοὺς διαδρόμους, τοῦ κήπου της, παρατηρῶν αὐτὴν διαρκῶς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἐνῷ ἐκείνη μὲ τὴν λευκήν της χεῖρα, ἔπαιζε τοὺς βοστρύχους τῆς κόμης μου, καὶ ἀπεκρίνετο μετ' ἀγγελικῆς ὑπομονῆς εἰς τὰς μυρίας ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας τῇ ἀπηύθυνα ἀτάκτως περὶ παντὸς πράγματος τὸ ὁποῖον κατέβαινεν εἰς τὴν κεφαλήν μου.

Τὴν ἑσπέραν πρὸ πάντων, πολὺ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ σχολείου, ἔτρεχα πρὸς τὴν θείαν μου Νίτσαν, διὰ νὰ λάβω παρ' αὐτῆς τὸ μάθημά μου εἰς τὸ ὑπαιθρον. Ἡ θεία εἶχε μέγαν κῆπον, ἢ μᾶλλον μικρὸν δάσος περὶ τὰ μέσα τῆς κλιτύος λόφου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ θέα ἐξετείνετο πέριξ εἰς ὅλην τὴν χώραν. Τὸν κῆπον τοῦτον εὗρε νεωστὶ φυτευθέντα, ὅτε ἦλθε νὰ κατοικήσῃ αὐτοῦ, καὶ ἐνῷ ἐβασίλευεν εἰς αὐτὸν προηγουμένως ἡ ἀταξία, κατώρθωσε νὰ τον κάμῃ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὸν θελκτικώτερον περίπατον ἐξ ὅσων δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, κατὰ τὸ ἥμισυ κῆπον, κατὰ τὸ ἥμισυ δάσος, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς καλλιεργημένης γῆς, εἶχε καὶ τὰς καλλονὰς τῆς ἀγρίας φύσεως. Ἐδώσαμεν ὁ-

νόματα εἰς ὅλους τοὺς διαδρόμους, οἱ ὁποῖοι ἀνήρχοντο καὶ κατήρχοντο ἑλικοειδῶς ὑπὸ τὰ δένδρα, καὶ ὅτε ἀλληλοδιαδόχως ἐπεσκεπτόμεθα τὰ τοπία ταῦτα, τὰ ὁποῖα διὰ τῶν χειρῶν μας ἐδημιουργήσαμεν, ἐνομίζαμεν ὅτι μεταβαίνομεν ἀπὸ φίλου εἰς φίλον.

Ἡ εὐνοουμένη μας θέσις ἦτο γήλοφος, κατασκευασθεὶς τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει μου δι' ἰσχυρᾶς συνδρομῆς τῆς χειραμάξης, εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ δάσους. Αὐτὸ δὲ τὸ ἔργον ἦτο τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ἔργα μας· δι' αὐτὸ μόνον ἐξωδεύσαμεν ὁλόκληρον χειμῶνα. Ἀπὸ ἐκεῖ εὐρὺς ὁρίζων ἠνοίγετο ἔμπροσθέν μας, ὁρίζων ἐντελῶς κυκλικός, ὅστις εἰς τὸ βάθος μόνον διεκόπτετο ὑπὸ τῆς κορυφῆς τῶν πέριξ λόφων· ὅτε εὑρισκόμεθα ἐπ' αὐτοῦ, ἐνομίζαμεν κάποτε, ὅταν ἡ ὁμίχλη τῆς ἑσπέρας ἤρχιζε νὰ ἀπλοῦται, ὅτι ἡ θάλασσα εὑρίσκετο ἐκεῖ πρὸ τῶν ποδῶν μας. Συνήθως ἠρχόμεθα, καθήσωμεν αὐτοῦ κατὰ τὸ τέλος τῶν περιπάτων μας. Τότε κυρίως ἤρχιζε τὸ μάθημά μου, μάθημα ἄτακτον κατὰ τὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον αἱ ἄκαιροι ἐρωτήσεις μου μετέστρεφον συχνάκις, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἐπανέφερεν εἰς τὸ προκείμενον ἡ ἐπιτεκὴς διδασκαλίσσά μου. Ἄλλως τε ἦσαν ποικίλα τὰ διδάγματά της Ὁ οὐρανός, ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς, ἡ ἱστορία, ἡ ἱστορία πρὸ πάντων, ἥτις δι' ἐμὲ κατήντα μέγα πάθος, ἡ γεωγραφία, ἡ φιλολογία, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ γραμματικὴ καὶ ἡ ἀριθμητική, ἡ ὁποία εἶνε ὁ τρόμος τῶν μαθητῶν, ἦσαν εἰς τὸ στόμα τῆς θείτσας μου θέλγητρον δι' ἐμέ. Πᾶν ὅ τι ἐμάνθανα εἰς τὸ σχολεῖον τὸ ἐπανελάμβανα μετ' αὐτῆς, καὶ ἐμάνθανα προσέτι ὅ,τι δὲν ἐδιδασκόμην εἰς τὸ σχολεῖον. Ἔστρεφε, μετεδίωσα πρὸς ἐμέ, συγχρόνως καὶ τὰς σελίδας τοῦ μεγάλου βιβλίου τῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐκεῖ ἀνοικτὸν προ ἡμῶν, καὶ τὰς σελίδας τῶν μικρῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα δίδει εἰς τὰς χεῖρας μας τὸ σχολεῖον. Εὑρίσκεται παυθενὰ ὡραιοτέρα αἴθουσα παραδόσεως, καλλίτερον ἐπιπλωμένη; Πόσον δὲ ψυχρὰ καὶ μελαγχολικὴ μοὶ ἐφαίνετο τὴν ἐπαύριον ἡ ἄλλη αἴθουσα, εἰς τὸ σχολεῖον, ὁσάκις ἔκαμνα τὴν σύγκρισιν!

Τὰ διδάγματα ταῦτα θὰ προσπαθήσω νὰ σας μεταδώσω, ὅπως δύναμαι, συνδέων ἐν τῇ μνήμῃ μου τὸ νῆμα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον εἰς πολλὰ μέρη ἔχει θραυσθῇ. Ἐὰν δὲν κατορθώσω νὰ δώσω εἰς αὐτὰ ἐκεῖνο τὸ θέλγητρον, τὸ ὁποῖον εἶχον δι' ἐμὲ κατὰ τὴν παιδικήν μου ἡλικίαν, δὲν πταίω ἐγώ, — λείπει ἡ θαυματουργὸς θελκτική μου θείτσα.

(J. Macé) Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

("Ἴδε Διάπλασιν 1899, σελ. 248 καὶ 334.)

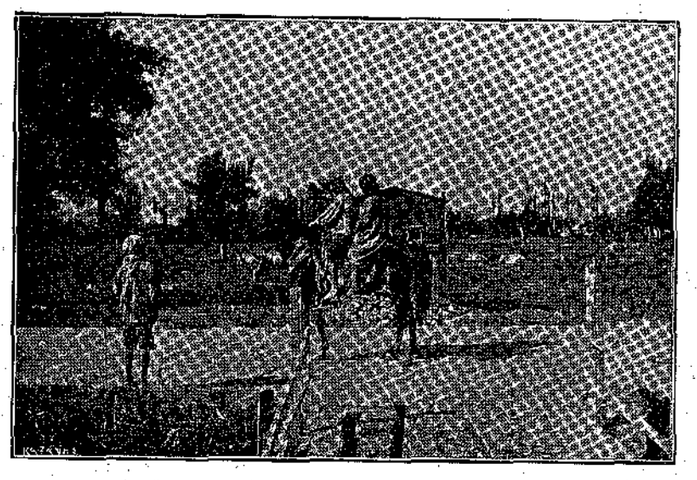

ΜΙΚΡΟΙ ΒΟΥΚΟΛΟΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΕΣ
Φωτογραφία ΜΙΚΡΟΥ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΟΥ.—Α' Βραβεῖον.

Δώδεκα νεαροὶ ἐρασιτέχναι ὑπέβαλον ἔργα των εἰς αὐτὸν τὸν Διαγωνισμόν. Βεβαίως πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς φίλους μου καταγίνονται εἰς τὴν Φωτογραφίαν· ἀλλ' ἀποδίδω τὴν ἀποχήν των εἰς τὸ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐπροκηρύχθη τοιούτου εἴδους Διαγωνισμός, καὶ δὲν εἶχον ἀκόμη τὸ θάρρος νὰ στείλουν ὅλοι, μὴ γνωρίζοντες κατὰ πόσον τὰ ἔργα των θὰ ἦσαν ἄξια. Κάθε πρῶτον δύσκολον, βλέπετε. Ἐλπίζω ὅμως, ὅτι μετὰ τὸν πρῶτον, ὁ ὁποῖος θὰ μεταδώσῃ θάρρος καὶ ἀμίλλαν, ὁ προσεχής μας Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας θὰ μας ἱκανοποιήσῃ περισσότερον, τοὐλάχιστον ὑπὸ ἔποψιν ποσοῦ.

Διότι ὑπὸ ἔποψιν ποιοῦ, δὲν εἰμπορῶ νὰ εἶμαι δυσηρεστημένη ἀπὸ τὸν σημερινόν. Θά το ἰδῆτε καὶ μόνοι σας ἐκ τῆς πλουσίας συλλογῆς, τὴν ὁποίαν θὰ δημοσιεύσω εἰς τὸ φύλλον τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἄλλο, πιστὴ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου, μολονότι αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ Διαγωνισμοῦ οὔτε τὸ τέταρτον τῆς δαπάνης ἐκάλυψαν.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας.

Ὁ Τυδεύς, ὁ Ἐμμ. Ἰωαννίδης καὶ τὸ Ἀναμμένο Σπίρτο, φαίνονται ἀκόμη πολὺ ἀρχάριοι εἰς τὴν τέχνην. Ἔχουν κάποιον γοῦστον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν θεμάτων, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο

Ὁ Μιχαὴλ Παπᾶς ἔστειλε μίαν ἀληθῶς λαμπρὰν φωτογραφίαν, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπέψεις, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ, τοὺς ὁποίους, φαίνεται, δὲν εἶδε. Τὸν ἀποκλείω μετὰ λύπης μου.

Ὁ Γόρδιος ἐπιτυγχάνει πολὺ εἰς τὰ θέματά του, ἀλλ' αἱ φωτογραφίαι του εἶνε ὠχραὶ καὶ ἀσαφεῖς. Ἐκ τῶν τριῶν, τὰς ὁποίας ἔστειλεν, ἡ «Πώλησις πασχαλινῶν κηρίων» εἶνε ἡ καλλιτέρα καὶ ὡς ἰδέα καὶ ὡς ἐκτέλεσις.

Τὸ ἴδιον θὰ εἴπω καὶ διὰ τὸν Ζεβάν. Ἀπὸ τὰς πέντε του φωτογραφίας, ὁ Κυνηγός, τὸ Μαγκανοπήγαδο καὶ προπάντων ὁ Τσοπάνης εἶνε θέματα ὡραιότατα.

Ὁ Ἀρχικουτούλιακας εἶνε εἷς ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι συνεμορφώθησαν ἀκριβέστατα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Αἱ τρεῖς φωτογραφίαι του εἶνε καθ' ἑαυτὸ σκηναὶ τοῦ δρόμου. Ἕνας «Μανάβης διαλέγων σταφύλια ἀπὸ τὸν γάϊδαρόν του» εἶνε ἡ χαρακτηριστικωτέρα, ἡ εὐφυεστέρα, θὰ ἤρχετο δὲ εἰς πολὺ ἀνωτέραν θέσιν, καὶ θὰ ἐδημοσίευτο, ἂν ἦτο πλέον καθαρά.

Αἱ πέντε φωτογραφίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου διακρίνονται διὰ τὴν λεπτότητά των καὶ τὴν καλαισθησίαν των. Ἀλλὰ τὸν καλὸν αὐτὸν ἐρασιτέχνην ἀδικεῖ, φαίνεται, ἡ μικρὰ μηχανή του.

Ἀπὸ μίαν μεγάλην καὶ ὡραίαν συλλογὴν φωτογραφιῶν, τὰς ὁποίας μοῦ ἔστειλε τὸ Πίκ-Νίκ, ἐξέλεξα πέντε, τὰς μᾶλλον συμφώνους μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Τὸ Πίκ-Νίκ ἐργάζεται πάρα πολὺ καλά. Τὸ εἴδατε ἄλλως τε καὶ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Γραφείου μου, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσα πέρυσι ἀπὸ μίαν του φωτογραφίαν. Ἡ Διάβασις Ποταμοῦ εἶνε ἐπιτυχεστάτη.

Καθεστὼς σκηναὶ τοῦ δρόμου δὲν εἶνε αἱ φωτογραφίαι τοῦ Κλεισθένους Γ. Φιλαρέτου. Ἀλλ' ἀφ' οὗ

ἐπιτέλους δὲν εἶνε οὔτε προσωπογραφίαι, οὔτε οἰκιακαὶ σκηναί, δὲν εἰμπορῶ νὰ τας ἀποκλείσω ἀπὸ τὸν Διαγωνισμόν. Εἶνε ἄλλως τε πολὺ ἐπιτυχημένα ἔργα. Ἀφεύκτως δὲ ὁ ἐρασιτέχνης αὐτὸς θὰ ἐλάμβανε τὸ Α' Βραβεῖον, ἂν καὶ αἱ πέντε του φωτογραφίαι ἦσαν ὅπως μία, τὴν ὁποίαν θὰ του δημοσιεύσω, ἀληθῶς ἔξοχος.

Καὶ ὡς θέματα καὶ ὡς ἐκτελέσεις, αἱ τέσσαρες φωτογραφίαι τοῦ Ἰατροῦ τῶν Συνδρομητῶν (Ὑπαίθριον Μαγειρεῖον,— Οἱ Λοῦστροι,—Τὸ καντάρι,—Ὥρα Ἀναχωρήσεως,) εἶνε ὡραιότατα. Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν αὐτὸν δὲν ἔχει ἀνώτερόν του, παρὰ μόνον τὸν Μικρὸν Τυμπανιστήν, ὁ ὁποῖος ἔστειλε πέντε φωτογραφίας, (Ἐπισκευὴ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, — Ἐξοχικὴ ὁδός, — Σμυρναῖοι ἁλιεῖς,— Ποδηλάται, — Μικροὶ Βουκόλοι,) τὴν μίαν ὡραιοτέραν τῆς ἄλλης. Αἱ δύο μάλιστα, τὰς ὁποίας δημοσιεύω, εἰμποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς τέλειαι ἔργα. Ὁμοιάζουν μᾶλλον μὲ συνθέσεις ζωγράφου, παρὰ μὲ φωτογραφίας, καὶ μαρτυροῦν μεγάλην καλαισθησίαν εἰς τὴν ἐκλογήν, πολλὴν τέχνην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μικρὸς Τυμπανιστή... [10 Ε]
ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἰατρὸς τῶν Συνδρομητῶν, [8 Ε].—Πίκ-Νίκ, [8 Ε].
ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κλεισθένης Γ. Φιλάρετος, [7 Ε].— Ἐθνικὸς Ὕμνος [5Ε].—Γόρδιος [5 Ε].
ΕΠΑΙΝΟΣ: Ἀρχικουτούλιακας, [4 Ε]—Ζεβάν [3 Ε].
ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Τυδεύς, Ἐμ. Ἰωαννίδης, Ἀναμμένο Σπίρτο.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΚΥΩΝ

(Μῦθος Αἰσώπου)

Σκύλος ποῦ ἦταν συνειθισμένος
Αὐγὰ νὰ τρώγῃ καὶ χορτασμένος,
Μιὰ 'μέρα βλέπει ἕν' ἄσπρο μύδι
Καὶ μάμ! τὸ χάφτει σάν τὸ αὐγό.
Μὰ νὰ χωνέψῃ δὲν εἰμποροῦσε
Καὶ τὸ κεφάλι 'ςτὴ γῆ κτυποῦσε
Κ' ἔλεγε: Δίκηα παθαίνω ἐγώ,
Ἀφοῦ ὅ,τι ἀσπρίζει, τὸ κάνω αὐγό!

Ι. Γ. ΓΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΕΡΙ ΜΙΚΡΩΝ

Ὅ,τι εἴμεθα ἡμεῖς, εἶνε καὶ τὰ παιδία. Ἔχουν τὰς ἰδίας μας ὀρέξεις καὶ τὰ ἴδια αἰσθήματα. Τὰ παιδία εἶνε μικροὶ ἄνδρες, καὶ οἱ ἄνδρες εἶνε μεγάλα παιδία.

Α. Σενέρος.

★

Τὰ παιδία εἶνε τὰ ρόδα τοῦ κήπου τῆς ζωῆς.

Γκουνώ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Συνέχεια.)

Τὸ Ἄθρόον Βραβεῖον

Ἄθρόον Βραβεῖον λέγεται ἓν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον, ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητήν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμούς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἑπόμενοι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (1).

Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος ($^1/_4$).

Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ὄγδοον τῆς μονάδος ($^1/_8$).

Ὁ δὲ Ἔπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ δέκατον ἕκτον τῆς μονάδος ($^1/_{16}$).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν Βραβευομένων, ἐφ' οὗ σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τις ἑκάστοτε. Καὶ ἅμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἰς συνδρομητής, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1) ἀμέσως εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ **Ἄθρόον Βραβεῖον**.

(Παράδειγμα: Ὁ Ἄλφα συνδρομητὴς ἔλαβε κατὰ καιροὺς: ἓν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων (=$^1/_4$) ἓν Β'. Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Διηγήματος (=$^1/_4$) ἓν Γ' Βραβεῖον εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως (=$^1/_8$) καὶ δύο Ἔπαινοι εἰς δύο Μικροὺς Διαγωνισμούς. (=$^1/_{16}+^1/_{16}=^2/_{16}$). Ὁ αὐτὸς συνδρομητὴς ἔλαβε τελευταίως ἀκόμη ἓν Β' Βραβεῖον εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων ($^1/_4$). Τότε προσθέτομεν: $^4/_4+^1/_4+^1/_8+^2/_{16}+^1/_4=1$, καὶ εἰς τὸν Ἄλφα συνδρομητὴν ἀπονέμεται ἀμέσως τὸ **Ἄθρόον Βραβεῖον**.)

Ὁ τυχὼν **Ἀθρόου Βραβείου** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου εἰς οἱονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη αἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν κατὰ καιρούς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιοῦται κεφὶ νὰ λάβῃ καὶ **Ἄθρόον Βραβεῖον**. Τίθεται δηλαδὴ τιμητικῶς ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων διὰ τὸ **Ἄθρόον**.

Ἐπίσης, ὁ τυχὼν ἅπαξ **Ἀθρόου**, οὐδέποτε πλέον δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαδήποτε εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς.

Παρατήρησις: — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ **Ἄθρόον Βραβεῖον** δὲν ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβέ τις εἰς τὸ διάστημα μόνον ἑνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα **ὅλων τῶν ἐτῶν**, ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεται. Ὥστε ἂν δὲν ἔλαβε πέρυσι τὸ **Ἄθρόον**, ὡς μὴ συμπληρώσας τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμόν, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ τὸν συμπληρώσῃ τὸ ἔτος τοῦτο.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων

Τὸ Βραβεῖον τοῦτο εἶνε ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἡ Διάπλασις ἀπεφάσισε νὰ ἀπονέμῃ εἰς τοὺς συνδρομητάς της **Εὔσημα**. Διὰ πᾶσαν ἐξαιρετως καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν ἐξόχως καλὸν Παιδικὸν πνεῦμα, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ὡραίαν ἢ εὐφυᾶ φράσιν, ἢ ἀγαθὴν πρᾶξιν, διὰ πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειόνει ἓν ἢ δύο ἢ τρία, ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὔσημα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω, τῶν δι' Εὐσήμου ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσήμων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν **Ἀλληλογραφίαν**, ἢ εἰς τὰ **Παιδικὰ Πνεύματα**, ἢ εἰς τὰς κρίσεις τῶν Διαγωνισμῶν, δι' ἑνὸς Ε ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

Παραδείγματα: Εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν πλησίον τοῦ τάδε ψευδωνύμου, βλέπετε τὸ σημεῖον [ΕΕ]· τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον κρυπτόμενος ἔλαβε 2 Εὔσημα διὰ τὴν ἐπιστολήν του.— Παρὰ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς

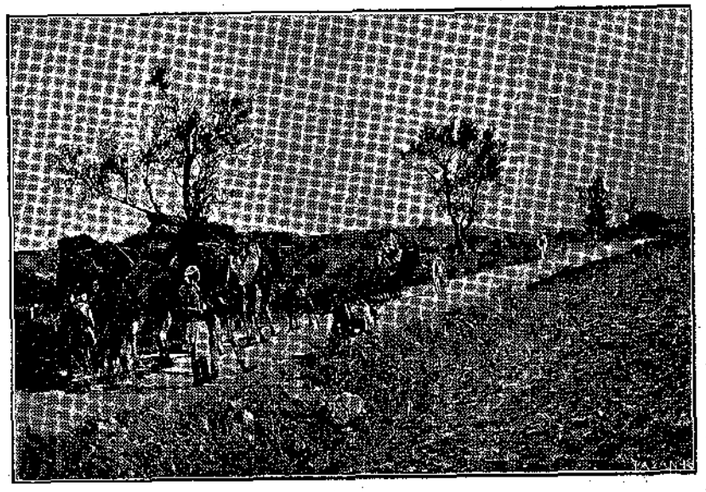

ΕΞΟΧΙΚΗ ΟΔΟΣ
Φωτογραφία ΜΙΚΡΟΥ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΟΥ.—Α'. Βραβεῖον.

Λεξιγρίφου, βλέπετε τὸ σημεῖον [ΕΕΕ] τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ στείλας τὸν Λεξιγρίφον, ἔλαβε δι' αὐτὸν 3 Εὐσημα.— Εἰς τὰς Προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν, πλησίον ἑνὸς ψευδωνύμου πρωτείνοντος, *βλέπετε τὸ σημεῖον [4Ε]*, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ συνδρομητὴς ἐκεῖνος ἔλαβε τέσσαρα Εὔσημα διὰ κάποιον ὡραῖον του τετράδιον. Καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐὰν γένει πᾶν ὅ,τι εἶνε ἄξιον ἐπαίνου, ἐνθαρρύνσεως καὶ διακρίσεως εἰς τὸν κύκλον τῶν συνδρομητῶν μας, διακρίνεται δι' Εὐσήμου. Καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ διακριθεὶς περισσότερον, δηλαδὴ ὁ ἔχων τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς : α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Δ·απλάσεως τῆς Β' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10, κατ' ἐκλογήν του.

Δύο δεύτερα βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Α'. Ἑκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀνὰ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5. κατ' ἐκλογήν του.

Τρία τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Β'. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογήν του.

Ἔπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων, μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ *Ἐύφημος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ *ἡμίσεως τουλάχιστον* τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων οὐδένα θέτει «ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.» Δύναται τις δηλαδὴ νὰ τὸ λαμβάνῃ καὶ κατ' ἔτος, ἂν κατορθώσῃ πάντοτε τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομήτρια τῆς «Διαπλάσεως», καὶ ὄχι μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ τὰ δέλφιά των, ὅσα θέλουν,—δύνανται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται: «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.»

Ἐντυπώσει, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ φύλλου, ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἐν τῷ σχολείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, περιγραφαὶ περιπάτων, δδοιπορίων, ταξειδίων, ἀνέκδοτα καὶ ἐκπεσόδια, ἐξ ὅσων βλέπει τις ἢ ἀκούει, ἰδοὺ τὰ συνήθη θέματα τῶν τρυφερῶν τούτων ἐπιστολῶν. Οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀλληλογραφοῦν μετ' αὐτῆς ὡς τέκνα μετὰ μητρός.

Ὁσάκις αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περιέχουν καμμίαν ἐρώτησιν ἢ ἀνακοίνωσιν *ἐνδιαφέρουσαν τὸν κύκλον τῶν ἀναγνωστῶν* τοῦ *περιοδικοῦ*, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ ἐν ἐκτάσει, *ἀποσπῶσα πολλάκις*, ἐφ' ὅσον ἔχει χῶρον, καὶ ὁλοκλήρους περικοπὰς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν· ἀλλ' ὅταν περιέχουν μόνον παραγγελίας, ἢ καμμίαν ἐρώτησιν μὴ ἐνδιαφέρουσαν ὅλους, ἡ Διάπλασις τοῖς στέλλει *ἀπὸ ἕνα φυλλάκι* ἢ τοῖς ἀπαντᾷ δι' ὀλίγων λέξεων εἰς τὴν ἐρώτησιν των ἐντὸς παρενθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ὄνομά των ἢ τὸ ψευδώνυμον.

Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν Διάπλασιν, οἱ φίλοι της συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν *Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν*, τῶν δημοσιευομένων εἰς ἰδιαίτερον μέρος τῆς «Ἀλληλογραφίας» ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος,—ὡς καὶ διὰ τῶν προτάσεων περὶ ἀλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν, (Βλ. Κεφ. Η') αἱ ὁποῖαι ἐπίσης δημοσιεύονται εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν.»

Κανὼν ἀπαράβατος.—Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλασιν πρέπει νὰ εἶνε *ὁλοκλήρου ἐξχωρισμένη* δηλαδὴ νὰ μὴ *περιέχῃ τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῶν ἐπιστολῶν, οὔτε Λύσεις, οὔτε Πικιδιὰ Πνεύματα, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, *διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου*, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκεῖον τόκον.

Καλὸν μάλιστα εἶνε, αἱ *παραγγελίαι* αἱ περιεχόμεναι ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς, νὰ γράφωνται χωριστά, εἴτε ἐν ὑστερογράφῳ, εἴτε καὶ εἰς ἰδιαίτερον τεμάχιον χάρτου, καθὼς καὶ αἱ προτάσεις τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*.

Ἡ πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον γραμματόσημον. Ἐπιστολαὶ ἀπλήρωτοι ἢ μὲ ἀνεπαρκὲς γραμματόσημον, μένουν ἀνώνυμος εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον.

Ὁσάκις ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ *παραγγελίαν* τινὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ. Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκήσθε εἰς τὴν *ὑπογραφήν σας*, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε *καὶ μίαν ἔντυπον διεύθυνσίν σας*, *ἐξ ἧς ἐκείνων ὑπὸ τὰς ὁποίας σὰς στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως*. Πρέπει λοιπὸν, ἀπὸ τὴ περικλείομμα ἑκάστου φυλλαδίου, νὰ κόπτετε τὴν ταινίαν τὴν φέρουσαν τὸνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ την φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Ἐὰν γένει ἡ ἐπιστολὴ πρέπει νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομος, καθαρογραμμένη, εὐανάγνωστος καὶ τακτοποιημένη, ὥστε νὰ εὑρίσκεται ἀμέσως τὸ κάθε τί, τὸ ὁποῖον γράφει. Ἡ Διάπλασις λαμβάνει ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν καθ' ἑβδομάδα καὶ χρειάζεται τάξις καὶ εἰ δυνατὸν καλλιγραφία, διὰ νὰ δύναται νὰ τας ἀναγινώσκῃ ὅλας, χωρὶς νὰ δαπανᾷ πολὺν καιρόν.

Ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολάς, καθ' ἣν τάξιν λαμβάνει αὐτάς. Ὁ γράφων πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολὴν καὶ μὴ βλέπων τυχὸν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φύλλον, *ὀφείλει νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του ἐλήφθη ἀφ' οὗ ἐτυπώθη τὸ φύλλον*. Ἂν ὅμως λάβῃ καὶ δεύτερον ἢ καὶ τρίτον φύλλον χωρὶς ἀπάντησιν, τότε μόνον δύναται νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐπιστολή του ἐχάθη.

Ἰδιαίτεραι συστάσεις: Νὰ προτιμᾶτε τὴν *μαύρην* μελάνην καὶ νὰ φορεύγετε πάντοτε τὴν *κόκκινην*, διότι θλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὴ λησμονῆτε νὰ ὑπογράφετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὄχι μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἀληθές σας ὄνομα. *Ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε ΑΣΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολάς σας.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις», *ὅπως ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ* τῶν συνδρομητῶν της.

Ἕκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν* περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, τὸν ἀ καιτούμενον χῶρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ἰδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δανόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανὲς καὶ χαριτωμένον Λεύκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναστροφήν.

Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἕκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Δέσμη ἐξ 25 τετραδίων, μ' ἑξώφυλλον καὶ μὲ πίνακα Περιεχομένων, δρ. 3. Ἑξώφυλλον καὶ Πίνακ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξὺ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε ποσῶς ὑποχρεωτική. Δύναται τις κάλλιστα νὰ εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται κρυπτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων, τῶν ὁποίων ἡ δόσις εἶνε ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητής, ὁ δυνάμενος καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταλλάξῃ Μ. *Μυστικὰ* μὲ συνδρομητήν, δηλόνει τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία *δημοσιεύει* τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἢ πέντε προτάσεις ἐκάστου κατ' ἀνώτατον ὅρον, δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶνε ἐλεύθερος νὰ την δεχθῇ, ἢ νὰ μὴ τὴν δεχθῇ. Ἂν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἓν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα, καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἓν ἰδικόν του διὰ ἀποστολὴ εἰς ἀνταπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν. Οὕτω λοιπὸν, *ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτήν, στέλλει τετράδιον δεύτερος.*

Ὁ τὸ δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον *νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις*, νὰ τὸ ὑπογράψουν (μὲ τὸ ὄνομα ἢ μὲ τὸ ψευδώνυμον, ὅπως ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μὲ τὰ δύο, ἂν θέλουν νὰ φανερωθοῦν) νὰ τὸ θέσουν εἰς ἕνα φάκελλον ἄγραφον, ἀνοικτόν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἓν γραμματόσημον 10λεπτον (*πάντοτε δεκάλεπτον, δὲ ὁποιονδήποτε εἶνε τὸ τετράδιον*) νὰ γράψουν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου, ὁ μὲν πρῶτος : «Διὰ τὸν *τάδε* ὁ ὁποῖος μοὶ ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγὴν» ὁ δὲ δεύτερος : «Διὰ τὸν *τάδε*, τοῦ ὁποίου ἔλαβα τὸ τετράδιον», νὰ θέσουν τὸ ὅλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγαλητέρου, καὶ νὰ το στείλουν πρὸς τὴν Διάπλασιν.

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγινώσκει τὸ τετράδιον, καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φάκελλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ το στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μὲ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μὲ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς, μὲ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαίτεραι συστάσεις.—Μὴ ἀριθμῆτε τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τα ἐγγράψετε μὲ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα.) —Μὴ *τσακίζετε* τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τα χωροῦν ὁλόκληρα. — Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται οὗτος ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἂν θέλετε, — διὰ μεγαλητέραν ἀσφάλειαν,— σημειώνετέ το καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν περιθώριον τοῦ τετραδίου.

Εἴπαμεν ὅτι οὐδεὶς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγήν. Ἀλλ' ἅπαξ ἐπρότεινε, καὶ ὁ ἄλλος ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τῷ ἔστειλε τετράδιον, *ὀφείλει νὰ το ἀνταποδώσῃ ἀμέσως*. Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεώς του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτό, *διαπράττει κλοπήν*.

Χάριν εὐκολίας, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς, δύναται τις νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγὴν πρὸς πολλὰ συγχρόνως πρόσωπα. Ἀλλ' αἱ προτάσεις αὗται θὰ δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον·

— *Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ ἢ πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς μιᾶς πόλεως, χωρὶς νὰ ὁρίζωνται ὀνομαστὶ ἢ διὰ τοῦ ψευδωνύμου,—δὲν εἶνε δεκταί.*

Συνειθίζουν οἱ ἀνταλλάσσοντες τετράδια Μ. Μυστικῶν νὰ βραβεύουν διὰ δώρου τινὸς τὸ ἄριστον ἐξ ὅσων λαμβάνουν. Ἀλλ' οὐδεμίαν ὑποσχεσιν περὶ Βραβείου δημοσιεύει ἡ Διάπλασις, ἂν δὲν κατατεθῇ πρῶτον εἰς τὸ Γραφεῖόν της ὑπὸ τοῦ θέλοντος νὰ βραβεύσῃ, τὸ δῶρον ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ ταινίαν· ὡς ἔντυπα, ὅτε πληροῦν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἔντυπα τὰ στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἄκρας τῶν φακέλλων. Τὸ δὲ περισσεῦον ἓν τῶν 10λέπτων γραμματοσήμων, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας, κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων. (Βλ. Κεφ. Γ'.)

Οἱ ὅροι οὗτοι πρέπει νὰ ἀναγνωσθοῦν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ τηρῶνται *αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα*. «Μικρὰ Μυστικὰ» στελλόμενα παρὰ τοὺς ὅρους, (ἄνευ φακέλλου ἀγράφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματοσήμου δεκαλέπτου, ἄνευ μνείας τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται κτλ.κτλ.) *ῥίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.*

Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* ὑπῆρξαν ἕως τώρα ἡ μᾶλλον ἐκτυχοῦσα καινοτομία τῆς «Διαπλάσεως» Περισσότερα τῶν 8,000 τετραδίων διῆλθον μέχρι σήμερον ἐκ τοῦ γραφείου μας, δύο δὲ ἐκδόσεις *Μικρῶν Μυστικῶν*, ἐκ 30,000 ἀντιτύπων, ἐξηντλήθησαν, καὶ τώρα ἑτοιμάζεται τρίτη. Οὕτως ἐσχηματίσθησαν παντοῦ πλῆθος ὡραίων Λευκωμάτων, διὰ τῶν ὁποίων διεσκέδασαν μεγάλως κλείσται οἰκογένειαι συνδρομητῶν μας

Σημειώσεις. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν· Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον *μεταξὺ ὁμοφύλων*. Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια, καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ 30λέπτου γραμματοσήμου καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον ὅκως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τας ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τας στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Συχνὰ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ βλέπουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν λέξιν *Ξεσπάθωμα*, καὶ βεβαίως δὲν θὰ ἐννοοῦν τί σημαίνει, ἂν δεν τοῖς το ἐξηγήσωμεν.

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγίνε ο ἀνέκαθεν, διότι οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικόν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τους προτρέπουν ὅπως ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Μίαν φορὰν ἕνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», *ὁ Ὀρφεύς*, τῇ ἔγραψε : «*Διάπλασίς μου, θὰ ξεσπαθώσω* καὶ θὰ σου ἐγγράψω πλῆθος συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγράφη εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν» καὶ ἤρεσε τόσον πολὺ εἰς ὅλους τοὺς φίλους μας, ὥστε ἔκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν, αὐξάνοντες ἐλοιὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν, νὰ κατασταθοῦν τὴν ἐλληνίδα «Διάπλασιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἓν τῶν ἀρίστων παιδικῶν περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὁποία εὐγενὴς φιλοδοξία!... Ὡρισμένως δὲ τὸ ἐρετεινὸν Ξεσπάθωμα σκοπεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ φύλλου· διότι *κάθε ποῦ θὰ ἐγγράφωνται διὰ τοῦ* Ξεσπαθώματος 40 νέοι συνδρομηταί, θὰ ἐκδίδωμεν καὶ ἀπὸ ἓν φύλλον τῆς «*Διαπλάσεως* » *δωδεκασέλιδον*, ἀντὶ τοῦ συνήθους δεκαεξάδου. Π. χ. τὸ σημερινὸν φύλλον εἶνε δωδεκασέλιδον, διότι ἐνεγράφησαν ἤδη ὑπὸ τῶν φίλων μας 40 νέοι συνδρομηταί. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν φυλλαδίων τοῦ ἔτους τούτου θὰ ἐκδοθοῦν ἐπίσης ηὐξημένα, χάρις εἰς τὸ *Ξεσπάθωμα*.

Οἱ ἀληθεῖς φίλοι μας ἀντιλαμβάνονται τὸ ξεσπάθωμα ὡς καθήκον. «Τὸ Ξεσπάθωμα εἶνε καθῆκον, ἔγραψεν ἡ φίλη μας *Μαρία Παυλάκη* — καὶ τὸ καθῆκον δὲν ἔχει οὔτε ὅρια οὔτε τέλος.» Καὶ πραγματικῶς τὸ ξεσπάθωμα ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ.

"Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θελήσουν νὰ ξεσπαθώσουν, πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητὴς εἰς τὴν Διάπλασιν ἄνευ προπληρωμῆς. Μαζὶ λοιπὸν μὲ τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποίους τυχὸν θὰ κάμουν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Καὶ διὰ κάθε νέαν ἑτησίαν συνδρομήν, ὁ διὰ τῶν ἐνεργειῶν του ἐγγράφων αὐτὴν λαμβάνει παρὰ τῆς «Διαπλάσεως» ὡς *δῶρον* ἓν Γραμμάτιον ἀξίας μιᾶς δραχμῆς (ἢ ἐνὸς φράγκου, ἂν ἡ συνδρομὴ εἶνε ἐξωτερική,) ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ *Γραφεῖον* τῆς «Διαπλάσεως». (Ὁπισθεν τοῦ γραμματίου ὑπάρχει λεπτομερὴς ὁδηγία περὶ τῆς χρήσεώς του). Διὰ τὴν ἀγαθὴν του πρᾶξιν λαμβάνει ἐπίσης καὶ ἓν Εὔσημον.

Δήλωσις. Ἡ ἐγγραφὴ ἑνὸς νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ λογαριασθῇ ὡς *Ξεσπάθωμα*, πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως ὁ *ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ τοιοῦτος*. Ὁ παραιτούμενος π. χ. καὶ εἰς τὴν θέσιν του ἐγγράφων ἕνα ἄλλον, δὲν κάμνει Ξεσπάθωμα, ἀλλ' ἀπλῆν ἀντικατάστασιν, μὴ συντελοῦσαν, ὅπως τὸ Ξεσπάθωμα, εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φίλων μας. Μὲ ἄλλους λόγους, διὰ νὰ εἴπῃ τις ὅτι *ἐξεσπάθωσεν*, ἐγγράψας ἕνα νέον συνδρομητὴν διὰ τὸ 1900, πρέπει νὰ ἔχῃ πληρώσῃ ἤδη τὴν συνδρομὴν τοῦ 1900.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, τῇ εὐγενεῖ ἀπαιτήσει τῶν φίλων της, ἔχει ἀνεδρύσῃ καὶ τὸ ἄλλοτε λειτουργῆσαν Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ταμείου τούτου εἶνε ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα, ἀλλὰ πτωχά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο ἄλλως νὰ ἀποκτήσουν αὐτήν. Οὕτως ἀπέναντι τοῦ συναζομένου ποσοῦ, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» της εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανέμωνται ὡς βραβεῖα εἰς τους ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατετέθησαν ἄνω τῶν 400 δραχμῶν. Ὑπάρχει δὲ ἐλπὶς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαύξηθῇ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιηθοῦν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδία

Εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶνε δεκτὸ οἱαδήποτε ποσά, καὶ τὰ *ἐλάχιστα*, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων κατατίθεται ἐπίσης τὸ περίσσευμα τῶν γραμματοσήμων τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*, καὶ τὰ ἐκ τῆ. ἀλλαγῆς τῶν *Ψευδωνύμων* εἰσπραττόμενα, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου, δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν.»

Ταμεῖον ὑπὲρ ἐγγραφῆς Ἀπόρων.

Ἐκτὸς τοῦ Ταμείου τούτου, λειτουργεῖ ἀπὸ πέρυσι καὶ δεύτερον «Ταμεῖον ὑπὲρ ἐγγραφῆς Ἀπόρων.» Διὰ τοῦ Ταμείου τούτου ἐγγράφονται εἰς τὴν «Διάπλασιν τῶν Παίδων» παιδία ἢ κοράσια πτωχά, ἀλλ' ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα, καὶ ἀποκτοῦν ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ συνδρομητοῦ: τὸ δικαίωμα τῆς Ἀλληλογραφίας, τῶν Διαγωνισμῶν, τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν κτλ.

Οἱ φίλοι μας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προτείνουν πρὸς ἐγγραφὴν ὅσα πτωχὰ καὶ φιλόμουσα παιδία γνωρίζουν, συνεννοούμενοι πρῶτον μετ' αὐτῶν, (διὰ νὰ ἴδουν ἂν δέχωνται νὰ ἐγγραφοῦν διὰ τοῦ Ταμείου τούτου,) καὶ ἀποστέλλοντες τὸ ὄνομα ἑκάστου καὶ τὴν διεύθυνσίν του Αἱ προτάσεις αὗται δημοσιεύονται εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας, - μὲ τὸ ὄνομα τῶν προτεινόντων καὶ *ἄνευ τοῦ ὀνόματος τῶν προτεινομένων*,—καλοῦνται δὲ τότε *οἱ εὐπορώτεροι* καὶ φιλανθρωπότεροι τῶν συνδρομητῶν μας νὰ στείλουν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐγγραφήν των.

Τὸ ἐλάχιστον δεκτὸν ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶνε μία συνδρομὴ τῆς Διαπλάσεως ἐτησία, ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερική (ἀρ.

σόδετοι ἀνὰ δύο, ἀποτελοῦντες ἓν βιβλίον, (ὁ 3ος μὲ τὸν 4ον, ὁ 5ος μὲ τὸν 6ον, ὁ 7ος μὲ τὸν 8ον καὶ καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο ὁμοῦ πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δεσιμον. Π. χ. ὁ 3ος τόμος τιμᾶται φρ $2_{,}50$ ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1: οἱ δύο μαζὶ δεμένοι 6,50. Ὁ 15ος καὶ 16ος φρ. 2· οἱ δύο μαζὶ δεμένοι φρ. 5.

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὅλοι μαζὶ καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὥστε ὁ ἔχων ἐλλιπῆ τὴν σειρὰν τῆς Διαπλάσεως, δύναται νὰ την συμπληρώσῃ, ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὁποῖοι τοῦ λείπουν.

Λεπτομερὴς τιμοκατάλογος τῶν τόμων, μὲ τὰ κυριώτερα τῶν Περιεχομένων των, στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει κατ' ἔτος καὶ ἕνα ἢ δύο τόμους, ἀνεξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἕκαστος ἀπὸ ἓν τερπνὸν καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωσμα,—ὡς ἐπιτοπλεῖστοι μυθιστόρημα, — εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι συνιστοροῦνται «Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως» ἀποτελοῦν δέ, μετὰ τοῦ τόμου τοῦ περιοδικοῦ, τὴν μόνην διασκεδαστικὴν καὶ μορωτικὴν βιβλιοθήκην τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν τόμων τούτων ὑπῆρξε καταπληκτική. Πλεῖστοι ὅσοι ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον καὶ δεκάδες χιλιάδων ἀντιτύπων ἐξ αὐτῶν ἐκυκλοφόρησαν ἀνὰ τὸ πανελλήνιον. Δεῖγμα τῆς ἐπιτυχίας των εἶνε τὸ ὅτι ἀρκετὰ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων,— τὸ Εἰς τὴν Θάλασσαν, ἡ Ἀρθούλα, τὸ Βαΐτὰρ Ζεράη. Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου, τὰ Διηγήματα τοῦ Ἀνδερσεν καὶ ἄλλα, —ἐξηντλήθησαν ἤδη πρὸ πολλοῦ· ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ ὀλίγιστα ἀντίτυπα ὑπολείπονται, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ μας, εἰς τὰς ἀκολούθους τιμάς:

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) ἄδετος φρ. 6. χρυσόδετος φρ. 8 (Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος: ἄδετα φρ. 7, χρυσόδ. φρ. 10.)

Ὁ Ἀγρότικος Οἰκίσκος (25 εἰκόνες) ἄδετος φρ. 1,75. Χρυσόδ. φρ. 3,25.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνες) ἄδετ. φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5

Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια) ἄδετον φρ. 3. χρυσ. φρ. 5. (Ἕκαστον τετράδιον ἰδιαιτέρως φρ. 0,15.)

Ἡ Μαρουσία (21 εἰκόνες) ἄδετος φρ 3,50, χρυσόδ. φρ 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) ἄδετος φρ. 1,50. χρυσόδ. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) ἄδετος φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Παιδικοὶ Διάλογοι (Κουρτίδου). Δύο Σειραί, ἑκάστη τῶν ὁποίων τιμᾶται φρ. 1,20. Αἱ δύο ὁμοῦ χρυσόδετοι φρ. 4.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) ἄδετ. φρ. 2, χρυσόδ. φρ. 3,50.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ τρία ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόας ὁ Νικεύς (24 εἰκόνες) ἄδετος φρ. 3,50, χρυσόδ φρ. 5

Ὁ Πυρεσοκώλης (24 εἰκόνες) ἄδετος φρ. 3,50. χρυσόδ. φρ. 5.

Ὑπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδετον φρ. 3,50, χρυσόδ. φρ. 5.

Ὁ Φώτης (ποίημα) φρ. 0,60.

Λεπτομερέστερος Τιμοκατάλογος στέλλεται πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε προπληρωτέα· ἑπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομή του νὰ τὴν ἀνανεώνῃ. Ἄλλως ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται.

Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Λαχεῖον Δώρων, ἀξίας ἄνω τῶν 700 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀπονέμονται διὰ κλήρου εἰς 100 συνδρομητάς. Εἰς τὴν κληροτίδα ὁμως τίθενται τὰ ὀνόματα μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομήν των μέχρις ὡρισμένης προθεσμίας (φέτος π.χ. μέχρι τῆς 5 Ἰανουαρίου.)

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Αἰόλου 117. Εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίμισθον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνιομένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τῶν πέντε φράγκων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς ἐσφραγισμένη, πρὸς ἀποφυγὴν παραβιάσεως.

Ὁ πληρώνων ἐτησίαν συνδρομὴν ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μιᾶς ταινίας τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς γινομένην, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται καὶ το φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ὁ συνδρομητής, ὁ ἀλλάσσων κατοικίαν, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ γραφεῖον μας Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μιᾶς ἑβδομάδος, ὀφείλει νὰ μας εἰδοποιήσῃ ἀμέσως μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπολεσθὲν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 δι' ἕκαστον φυλλάδιον.)

ΔΙΑΒΑΣις ΠΟΤΑΜΟΥ

Φωτογραφία Πικ-Νικ. — Β' Βραβεῖον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

«Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομήτριαι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἑνὸς Πανελληνίου Ἐθνικοῦ Ἔρανου, ἵνα διὰ τοῦ συναχθησομένου ποσοῦ, ναυπηγηθῇ ἓν πολεμικὸν πλοῖον καὶ δωρηθῇ εἰς τὸ Ἔθνος. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὀνομασθῇ «Ἑλληνόπαις» πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων θὰ ναυπηγηθῇ.

Ἀφορμὴν εἰς τὸ ἀληθῶς μέγα καὶ πατριωτικώτατον τοῦτο ἔργον, ἔδωσεν ἀρθρίδιον δημοσιευθὲν πέρυσι εἰς τὴν «Διάπλασιν» ὑπὸ τὸν τίτλον «Θωρηκτὸν δι' Ἔρανου Παίδων» καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν Ἀμερικανοπαίδων, οἱ ὁποῖοι διενήργησαν ἔρανον καὶ προσέφεραν εἰς τὴν πατρίδα των ἓν θωρηκτόν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπροκάλεσε τόσον ἐνθουσιασμόν, ὥστε ἡ Διάπλασις δὲν ἐδίσταση νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἔρανου καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἤδη καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως ταύτης, οἱ φίλοι της ἤρχισαν νὰ στέλλουν εἰσφορὰς· ἀλλὰ μετὰ τὴν δήλωσιν, αἱ εἰσφοραὶ κατέφθασαν πολυπληθεῖς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἔθνους καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, καὶ τοιοῦτος ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμὸς ἐξεδηλώθη, ὥστε ὑπάρχει πλέον βεβαιότης, ὅτι προχωροῦν ὁλονὲν καὶ διοργανιζόμενος καὶ ὑποβοηθούμενος ὁ Ἔρανος, θὰ δώσῃ ταχέως τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται πρὸς ναυπηγησινένδς πολεμικοῦ πλοίου

Αἱ πρόοδοι τοῦ Ἔρανου θὰ δημοσιεύωνται ἑκάστοτε εἰς ἰδιαίτερα Δελτία, τὰ ἐποῖα θὰ διανέμωνται μετὰ τοῦ φύλλου. Ἐκ τῶν Δελτίων ταύτων καὶ οἱ νέοι συνδρομηταὶ θὰ λάβουν πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν, καὶ δὲν ἀκριβάλλομεν ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ θὰ θελήσουν καὶ αὐτοὶ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἔρανον καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θὰ τιμήσῃ καὶ θὰ δοξάσῃ τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν γενεάν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ Ἰανουαρίου θὰ σταλοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνανέωσαν εἰδέτι τὴν συνδρομήν των, ἂν καὶ ἔλαβεν αὕτη τὴν 31 Δεκεμβρίου. Παρακαλοῦνται, ὅσοι δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ εἶνε συνδρομηταί, νὰ μας ἐπιστρέψουν τὰ φυλλάδια ταῦτα μὲ τὴν σημείωσιν: «Ἀπαράδεκτος ἄλλως νὰ ἀποστέλλουν τὴν συνδρομὴν των, πρὶν ἐπέλθῃ ἡ διακοπή.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κωστῆς :—Νῖκο, Τί μποναμᾶ σοῦκανε φέτος ὁ μπαμπᾶς σου ;

Νῖκος :—Μιὰ Μετοχή. Ἑσένα ;

Κωστῆς : (ξεκαρδισμένος 'στὰ γέλια) Ἐμένα... ἐμένα μοῦκανε ... ἕνα ἀπαρέμφατο !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀκογόνου τοῦ Νέστορος.

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

(Ἐπιστολὴ ἑνὸς φίλου μας)

«Ἐν Βόλῳ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1900.

Ἀγαπητή μου Διάπλασις,

Ἰδοὺ πάλιν σοῦ γράφω μὲ νέον ξεσπάθωμα.

Ἀφεύκτως, ἐὰν ὅλοι οἱ συνδρομηταί σου ἔχουν τὸν ζῆλόν μου, — καὶ δὲν ἀμφιβάλλω,—πάρα πολλὰ φυλλάδιά σου φέτος θὰ εἶνε διπλά.

Εἰς φίλος μου, παλαιὸς συνδρομητής σου ἐξ ἀδελφῶν, μοῦ λέγει :

— Τί δῶρον θέλεις νὰ σου κάμω ;

—Νὰ ἐγγραφῆς εἰς τὴν «Διάπλασιν», τῷ ἀπαντῶ ἀμέσως.

— Ὦ, μοῦ λέγει, αὐτὸ τὸ ἐζήτησα ἐγὼ ἀπὸ τὴν μητέρα μου ὡς ἰδικόν μου δῶρον ! . . .

Ὥστε βλέπεις, ἀγαπητή μου Διάπλασις, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὸν ἐγγραφόμενον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ἐγγράφοντα γίνεται κάποτε δῶρον ἡ ἐγγραφὴ τοῦ νέου συνδρομητοῦ !

Δέν σου γράφω περισσότερα, διότι τὸ ταχυδρομεῖον φεύγει.

Σὲ ἀσπάζομαι

ὁ φίλος σου

ΚΡΕΩΝ Χ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δύναται νὰ μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ζήλου καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον οἱ φίλοι μας ἐνεργοῦν πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου. Τὸ σημερινὸν φύλλον εἶνε δωδεκασέλιδον χάριν εἰς τοὺς 40 συνδρομητάς, τοὺς ὁποίους ἐνέγραψαν οἱ κατωτέρω. Πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἐκτὸς τῆς εὐγνωμοσύνης μας ἀπονέμονται καὶ τόσα Ἐξτρα [Ε] ὅσοι εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες νέοι συνδρομηταί :

Α' ΔΕΛΤΙΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

(Οἱ 40 τοῦ σημερινοῦ δωδεκασελίδου φύλλου).

Τριφύλλι (ἐξεσπάθωσε καὶ ἐνέγραψεν 1 συνδρ.), Δημ. Κ. Ζαλοκώστας (1), Τέτιξ τῆς Ἀχαΐας (1), Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ Ραγισμένο Βάζο (1), Μελαγχροινὴ Ἑλληνίς (1), Ἐξόριστος Ἀρμαρωλὸς (1), Χωλὸς Διάβολος (1), Εὐῶδες Ἴον (1), Τύρινς (1), Θεραπαινὶς τῶν Μουσῶν (6), Μέλλουσα Καλλιτέχνις (1), Ἐλπιγίκη Ἀναγνώστου (1), Ν. Σιμάτος (1), Γλυκεῖα Καρδία (1), Βασίλειος Δ. Ἐμμανουὴλ (1), Σύλλογος Ἀλεξανδρείας «Νέστης» διὰ τοῦ Ὀδυσσέως Γ. Λύδδη (1), διὰ τοῦ Ἀταβυρίου Ῥόζου (1), διὰ τῆς Ἀσπασίας Δ. Δημητρίου (2), Ραλλοῦ Βοτέα (1), Ἀνοιξιάτικη Βραδυὰ (2), Βιργινία Αὐκιαρδοπούλου (1), Βροτολιγὸς Ἄρης (1), Σωτήριος Ξ. Σταυρολούπουλος (1), Χιονοσκεπὴς Δίρφη (1), Θησεὺς Δ. Λιβέριος (3), Μικρὸς Παλαιστὴς (1), Κρέων Χ. Κυριακίδης (2), Ὄλπις ὁ Γρηπεὺς (1), Φλοῖσβος τοῦ Εὐξείνου (1) καὶ Καρδία ὑπὸ Πέτραν (1).—Τὸ ὅλον 40.

Υ. Γ. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἔχουν ἐγγραφῆ μέχρι σήμερον διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος καὶ ἄλλοι 28 νέοι συνδρομηταί. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 40, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ νέον φύλλον δωδεκασέλιδον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΣΥΓΧΑΙΡΩ ὅλους, ὅσοι ἐβραβεύθησαν κατὰ τοὺς τελευταίους Διαγωνισμούς : Γουλιέλμον Τέλλον, Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου, Κυματίζουσαν Θάλασσαν, Ἀστέρα τοῦ Βέγα, Ἀσυλοῦδι τοῦ Βουνοῦ, Ἀντίο Μαστέλλο, Ἀνοιχτὴν Καρδιὰν καὶ Μικρὸν Τυμπανιστήν, καὶ ἀναμένω τὰς φωτογραφίας των πρὸς δημοσίευσιν·

Ναί, Ἑλληνικὴ Σημαία, ἡ ἀδελφή σου μοῦ εἶχε γράψῃ ὅτι χάριν ἀναρρώσεως εὑρίσκεσο εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ πάντοτε ἐπερίμενα νὰ σε ἰδῶ. Ἀλλὰ νὰ ποὺ ἔτυχαν ἤλθε τὰ ἐμπόδια τοῦ κόσμου ! Ἄλλοτε ἐλπίζω νὰ εἶμαι εὐτυχεστέρα, —καθὼς μοῦ το ὑπόσχεσαι,—καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἀρκοῦμαι εἰς τὰς ἐκτενεῖς καὶ ὡραίας ἐπιστολάς σου. Ἀλήθεια ἐγνώρισες τὸν Χαλασμὸν Κόσμου ; Μὰ πῶς γίνεται, ἀρ' οὐ πρὸ καιροῦ λείπῃ εἰς τὴν Εὐρώπην ; Κάποιος ἀστεῖος θὰ ἦτο ὁ κύριος !....

Ξανθὴ Ἑλληνοπούλα, ἐλπίζω ὅτι ἔγινες πλέον ἐντελῶς καλά. Νά μου φιλήσῃς βλα τὰ ἀδέλφια.

Ἐν πρώτοις, Ζωηρὰ Φλόξ, λάβε τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς διὰ τὰ γενέθλιά σου. Ὀλίγον ἀργὰ σοῦ τὰς στέλλω, ἀλλ' ἀργὰ ἔλαβα καὶ τὸ γράμμα σου, εἰς τὸ ὁποῖον μοῦ γράφεις τόσα πολλὰ καὶ χαριτωμένα,—ὅπως δὰ κάντοτε. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν «ρητορικήν» τοῦ ξεσπαθώματος. Βέβαια, τὸ σπαθὶ ἐδῶ εἶνε ἡ γλῶσσα !

Τὸ κεκτὸς Διαγωνισμοῦ, Ἀγγουρολογώτατε, δὲν εἶνε καμμία ταπείνωσις, ἀπεναντίας εἶνε ἀρκετὰ τιμητικόν. Σημαίνει ὅτι καὶ πάλιν ἦσο ἄξιος τοῦ Βραβείου, τὸ ὁποῖον ἔλαβες ἄλλοτε.

Ἱππόια τῆς Ἐρυθρᾶς Οἰκίας [Ε] πολύ μου ἤρεσεν ἡ τρυφερὰ καὶ ἀληθῶς υἱϊκὴ ἐπιστολή σου. Μετὰ μεγάλης μου λύπης ἀκούω, ὅτι ὑπάρχουν Ἑλληνόπαιδες εἰς τὴν ἑλληνικώτατην πόλιν σας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχασαν τὴν γλῶσσάν των, προτιμήσαντες νὰ μάθουν ξένας. Εἶνε φοβερὰν νὰ τὸ συλλογίζεται κανείς. . .

Στιβαρὲ Βραχίων (Π. Χ.) τὸ ψευδώνυμόν σου δεκτόν. Κανένα δὲν ἐλησμόνησα, ὅπως νομίζεις, ἀλλὰ μόλις ἠτοιμάσθησαν τὰ ἀπαιτούμενα ἀντίτυπα τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἀμέσως ἐστάλησαν πρὸς τοὺς συνδρομητάς. Κ' ἐγὼ ἤθελα πολὺ νὰ δημοσιεύω μεγάλας χρωματιστὰς εἰκόνας, ὡς παροτήματα. Ἀλλὰ θὰ ἐχρειάζοντο χιλιάδες δραχμῶν, καὶ δυστυχῶς, οἱ κάροι ἑνὸς ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ, ἔστω κοσί τοῦ πλέον διαδεδομένου, εἶνε πολὺ-πολὺ περιωρισμένοι.

Ἀλήθεια, Φιλόπατρις Ἰάς, πολὺ ἀποροῦσα που εἴχες τόσον καιρὸν νὰ μου δώσῃς «σημεῖα ζωῆς καὶ εκμιᾶς ἀγάπης». Εὐτυχῶς ἡ σημερινή σου ἐπιστολὴ σὲ ἀποδεικνύει εἴπερ ποτε ζωηράν, ἀκμαίαν καὶ φίλην ἀφοσιωμένην.

Πυθαγόρα Σάμιε [Ε], σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸν νέον φίλον ποὺ μου ἔκαμες, — εἰπὲ τὰ δέοντα καὶ εἰς τὸ Ραγισμένο Βάζο, — καὶ διὰ τὰς πλήρεις ἀγάπης ἐκφράσεις τῆς ὡραίας καὶ πατριωτικωτάτης ἐπιστολῆς σου.

Ὦ, Θέελλα, ἀπὸ πόσας δεινὰς ἀσθενείας ὑπέφερες ! Ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος σὲ ἔσωσε, πρὸς χαρὰν ὅλων τῶν ἀγαπώντων σε καὶ ἰδιαιτέρως ἐμοῦ.

Ὀδυσσεῦ Ἰθακήσιε, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς σου ἀπαντῶ πάρα κάτω.

Κατευθυσιασμένος ὁ Ἀσπροταμίτης, διότι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τοῦ 1899 ἐβραβεύθησαν περισσότερα ἀγόρια ἀπὸ κορίτσια. Κατὰ τὴν στατιστικήν του, ἐκ τῶν 15 πρώτων βραβείων, τὰ 10 ἐπῆραν ἀγόρια, τὰ δὲ 5 κορίτσια. Ἐνίκησε λοιπὸν τὸ φύλον τοῦ Ἀσπροταμίτου καὶ ἐκ τούτου ὁ μέγας του ἐνθουσιασμός. Τί λέγουν καὶ τὰ κορίτσια ;

Χρυσῆ Ἀνθοδέσμη, αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐξέλεξα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ καλαιοῦ. Μέσα σὲ τόσα ψευδώνυμα, νομίζω ὅτι τὰ λογωτικὰ θὰ τὰ χάσουν. . .

Ἀλλοπράσαλλε, δεκτὸν τὸ ψευδώνυμόν σου. Σήμερον, καθὼς βλέπεις, ἐκλέγω καὶ διὰ τὴν ἀδελφήν σου, τὴν ὁποίαν δέχομαι πολὺ εὐχαρίστως.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους : Χρυσοφόρον Φλέβα (Κ. αὐτὸ σου ἐξέλεξα· ἀλλ' ὁ ἀδελφός σου ἐλησμόνησε νὰ μου γράψῃ τὸνομά σου· περιμένω νὰ μού το γράψῃς μόνη σου.) Χαριτωμένο Χελιδονάκι (Ρ. Σ. Τ. αὐτό·) Λάτρεια τῶν Ἀνθέων (Ε. Π.) Χρυσοῦν Ἀριθμόν (Μ. Μ.) Παρίσταριον Ἑλληνα (Π. Μ.) Ὡραίαν Ἀπείραθον (Γ. Χ.) Τριανταφυλλένιον Κάμπον, (Β. Χ.) Πέπλον τῆς Ἀθηνᾶς (Ρ. Β. αὐτὸ ἐξέλεξα·) Βοσκοπούλαν τῆς Δίρφης (Ε. Β.) Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμου (Γ. Χ.) Ἄπτερον Πτηνὸν (Θ. Χ. Α.) Ἀφωνον Ψάλτην (Θ. Α. Χ.) Κιθάραν τοῦ Τατοΐου (Κ. Π.) Ἐόρτιον (Ι. Κ.) Αὔραν τῆς Κερκύρας (Ο. Π. ἐκ τῶν δύο, αὐτό·) Ψάλτην τῶν Δασῶν (Γ. Ζ.) Φάντεν Μπαστοῦνι (Ι. Τ. αὐτὸ ἐξέλεξα·) Ἄνθος Μυρσίνης (Α. Ζ. ἐλεύθερον καὶ ἰδικόν σου.) Ἀτλαντίδα (Β Δ.) καὶ Ἠπειρώτην (Σ. Ε.)

Ἐξακολουθῶ σήμερον τὴν ἀναγραφὴν τῶν ὀνομάτων τῶν φίλων μου, οἱ ὁποῖοι μοῦ ἔστειλαν Πρωτοχρονιάτικες κάρτες : Μαρία Θ. Ἀσλάνη, Ἄγγελος καὶ Αἰκατερίνη Σουδίτου, Ἑλληνοπούλα, Λάμπρος Π. Παγεωργίδ, Ἀρτεμις Παπαγεωργίου, Σπαρτιατικὸς Ζωμός, Νύμφη Καλυψώ, Ἄγγελος Ν. Δασκαλόπουλος, Δεσποινὶς Σατωθριάνδου, Αἰχμάλωτος Ἐλειδών, Χωλὸς Διάβολος, Δ. Α. Φιλιππίδης, Ἠλίας καὶ Ζαχ. Κεχαγιᾶ, Προσεύχουλος, Εὐθαλία Τσαλάδη, Ῥοδοστεφανωμένη Ἄνοιξις, Ἰωνικὴ Ἀκτή, Λεωνίδας Λυρίκης, Ἀττικὴ Νύξ, Ἀντ. Δ. Παπαγεωργίου, Ταϋγέτη, Θεόδωρος Γ. Καραγιάννης, Κάρμεν Σύλβα, Θεαγένης, Ἀνδρομέδα Φ. Ζήνωνος, Δ. Ι. Δρόσος, Νικόλαος Γοηγορόπουλος, Θαλλασσοπούλα, Κωνστ. καὶ Οὐρανία Σ. Ἀναστασιάδου, Κατσαρμάλλω, Μέδων, Νεαρὸς Ζωγράφος, Εὐρυδίκη Β. Καρατσιλη, Ξενητευμένη Ἑλληνοπούλα, Χ. Γ. Μεσσήνης, Νικόλαος Σιμᾶτος, Ἄσπρο Λαγουδάκι, Ἀγησίλαος Σπαθαρόπουλος, Μ. Δ. Κωνσταντινίδης, Ἀλκίππη Καστριώτου, Ἐρατὼ Δ. Σταματιάδου, Ἀναστασία Δ. Παπακωνσταντινίδου.

Τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους. Καὶ τοῦ χρόνου.

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίαι : Τὸ πτωχὸν παιδίον τῆς Λαρίσσης ἐκφράζει τὴν ἐκ βάθους ψυχῆς εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Συλλόγου ἡ Νέστης, διότι, χάρις εἰς αὐτόν, εἶνε καὶ φέτος συνδρομητής μου· —ἡ Ζωηρὰ Φλὸξ πληροφορεῖ τὴν Γλυκεῖαν Ἐλπίδα, ὅτι τάχιστα τῆς εἶνε Α. Ν. Κ. ζητεῖ δὲ μετ' αὐτῆς ἀλληλογραφίαν· —ἡ Τσούχτρα ἀσπάζεται τὴν Θεραπαινίδα τῶν Μουσῶν καὶ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὸ Ἀστέρι τῆς Μητρὸς· —ὁ Κρῖνος τοῦ Κάμπου πληροφορεῖ τὴν Εἰλικρινῆ Φιλίαν, ὅτι τάχιστα του εἶνε Δ. Κ. ζητεῖ δὲ καὶ τὰ ἰδικά της, δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· —ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία ἀσπάζεται τὴν Δάφνην, καὶ την ἐρωτᾷ τί γίνεται, διατί δὲν της γράφει ; — ἡ Ἄστρη Γάτα, τὸ Χρυσόφαρο, ἡ Φιλόπατρις Ἰὰς καὶ ἄλλοι πολλοί, συγχαίρουν τὴν Ἀνοιχτὴν Καρδιὰν ὁ ἀ τὴν ἀπάντησίν της εἰς τὴν Ἐνάτην Κυριακήν· —ὁ Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος ζητεῖ τάχιστα καὶ τὴν διαμονὴν τοῦ Ἀγκαθιοῦ καὶ τοῦ Ἀκρίτα· —ἡ Θαλλασσοπούλα ἀσπάζεται τὸν Ντῖκον Κεσίκην, Ναυτοπούλαν καὶ καὶ Λίζαν Καψάλη· — τὸ Ἔαρ τῶν Καρ-

διῶν ζητεῖ δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν τὰ ψευδώνυμα τῶν ἀδελφῶν *Ραζικότσικα* — ὁ *Νεαρὸς Κερκυραῖος* ζητεῖ ταχυκὰ τοῦ *Φιλέργου Φαίακος* — ἡ *Θύελλα* ἀσπάζεται τὸ *Νεαρὸν Κερκυραῖον* καὶ τὴν *Περίλυπον Κερκυραίαν* — ἡ *Ἀργυρᾶ Συρίκτρα* ἀσπάζεται ὅλας τὰς ἐν Καλλιπόλει συνδρομητρίας — ἡ *Ἐλαία τῆς Λευκάδος* ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν *Ἔνδοξον Ψαριανήν* — ὀλίγαι παρελείφθησαν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: *ἡ Κιθάρα τοῦ Τατοῖου* μὲ τὴν *Κυματίζουσαν Σημαίαν* — ἡ *Καρδία ὑπὸ Πέτραν* μὲ τὸν *Νίκον Λυκιαρδόπουλον*, *Ἄγγελον τῆς Ἀγάπης* καὶ *Ζουρλομανδύαν* — ἡ *Ποικιλανθὶς* μὲ τὸν *Μενοιτιάδην Πάτροκλον* καὶ *Αὐγερινόν* — ὁ *Νεαρὸς Ζωγράφος* μὲ τὸν *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Ἰωάννην Καποδίστριαν* — ἡ *Ἀνοιξιάτικη Βραδυὰ* μὲ τὸν *Σπασμένον Φεγγίτην*, *Κόδρον* καὶ *Μανταρίνι τῆς Χίου* — ὁ *Φρόνιμος* μὲ τὸν *Ἀγγουρολογιώτατον*, *Χιονισμένο Δενδράκι* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν* — τὸ *Καλῶς Ὥρισες* μὲ τὴν *Ἔνδοξον Ψαριανήν*, *Ἴονιον Νῆσον* καὶ *Μελαγχροινὴν Ἑλληνίδα* — τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μὲ τὴν *Λίλην τοῦ Κηφισοῦ*, *Αὐγερινὸν* καὶ *Ἡρακλέα Ἀναστασιάδην* — τὸ *Ἴον τοῦ Ἀγροῦ* μὲ τὴν *Ἐλαίαν τῆς Λευκάδος*, *Φολόδοξον Ἑλληνίδα* καὶ *Ἴον τῆς Κηφισιᾶς* — ὁ *Ἀριελ* μὲ τὴν *Ὀμίχλην τῆς Ἀγγλίας*, *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν* καὶ *Ἡρωϊκὸν Σίφος* — ὁ *Τάνταλος* μὲ τὴν *Ἀνθοδίαιτον Ἀτθίδα* καὶ *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν* — ὁ *Λεοπάρδαλης* μὲ τὴν *Καρδερίναν*, *Θεαγένην* καὶ *Τάνταλον* — ἡ *Ἀνθόπωλις τῆς Βερώνης* μὲ τὸ *Μανταρίνι τῆς Λίου*, *Ἀταβύριον Ρόδου* καὶ *Μαρίαν Χ. Σαλιάρη* — ὁ *Σπαρτιατικὸς Ζωμὸς* μὲ τὸν *Κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα*, *Ναυτοπούλαν* καὶ *Θεραπαινίδα τῶν Μενοῶν* — ὁ *Τοξότης Ἀπόλλων* μὲ τὴν *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*, *Ἠλεκτρικὸν Φῶς* καὶ *Ἰωάνναν Μαρκέτη* — ὁ *Ἀργύρης Σαπουνάκης* μὲ τὸν *Ταραρῖνον τῆς Ταρασκόνης*, *Λουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ* καὶ *Πειραϊκὴν Αὔραν* — ὁ *Ναύαρχος τῆς Βαρέλλας* μὲ τὴν *Καρδίαν ὑπὸ Πέτραν* — ὁ *Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου* μὲ τὸ *Ἄνθος τῆς Ἄνδρου*, *Ἀστέρα τοῦ Βέγα* καὶ *Κόδρον* — ὁ *Θεαγένης* μὲ τὸν *Λευκοκύμαντον Αἰγιαλὸν*, *Ἄγριον Μάγδην* καὶ *Τρομάραν*.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της: *Ἀρχιναύαρχον Εὐρυδιάδην* (ἐδίσταζες νὰ ἔλθῃς; καὶ διατί; πολὺ ἐλυπήθην ποῦ δὲν σε εἶδα) *Δέσποιναν Κωστάλα* (χαίρω πολὺ ποῦ ἀπέκτησα τόσον ἀφωσιωμένην φίλην), *Νικόλαον Μετσοτάκην*, *Κυκλαδίτην*, (σήμερον ἐγκρίνω ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου) *Χαλιμᾶν* (καὶ 'στὰ δικά σου!) *Θαλασσινὸ Λουλοῦδι*, (ἐλήφθησαν αἱ πέντε δραχμαί) *Κόκυγα τῶν Τεμπῶν*, *Ἐθνικὸν Ὕμνον* (ὁ τίτλος τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἀγγλιστὶ εἶνε «The Angel of Love») *Τσούχτραν*, (δόξα σοι ὁ Θεὸς ποῦ ἦσαν ὅλα περαστικά) *Τοξότην Ἀπόλλωνα* (ἀκόμη δὲν ἔλαβα τὰ βιβλία) *Θεαγένην* (ποιητικωτάτη ἡ ἐπιστολή σου διὰ τὰ Χριστούγεννα) *Ἔνδοξον Ψαριανὴν* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ὡραίας εὐχάς) *Κρῖνον τοῦ Κάμπου*, *Ἐλίχρυσον* (πολὺ με συνεκίνησαν αἱ εὐχαί σου) *Εὐῶδες Ἴον* (ἔστειλα τὸν τόμον τοῦ 1899 χρυσόδετον· θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ διατηρήσῃς τὸ ὡραῖόν σου ψευδώνυμον) *Ἄσπρην Γάταν* (σὲ ἀντασπάζονται ὅλοι καὶ σ' εὐχαριστοῦν δι' ὅσα καλὰ γράφεις) *Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος* (σοῦ ἔστειλα ἀγγελίας, καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον) *Βράχον τῆς Φρεαττύος* (μὲ μεγάλην μου χαρὰν δέχομαι τὰς ἀδελφάς σου, καὶ τας παρακαλῶ νὰ μου γραψουν) *Ὄλπιν τὸν Γριπέα* [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου· οἱ «Μικροὶ Σωματοφύλακες» περιέχονται εἰς τὸν 7ον καὶ 8ον τόμον· ὁ δὲ 8ος εἶνε ἐκ τῶν τιμωμένων πρὸς φρ. 1,50, ὥστε ἂς ἐκλέξῃ ἄλλους) *Λεοπάρδαλην* (δέχομαι τὸν ἀδελφόν σου καὶ χωρὶς νὰ παρατηρῇ ὁ ἄλλος· τὸν παρακαλῶ ὅμως νὰ ἐκλέξῃ ἄλλο ψευδώνυμον) *Θαλασσοπούλαν*, *Φύλλον Τρανταφύλλου* (στεῖλε τα νὰ τα ἰδῶ, καὶ ἴσως· τὸ χαρτί σου θαυμάσιον!) *Ἀναστ. Μελετόπουλον* (ἐλήφθησαν) *Ἰοῶλον Διάβολον* (εὐχαριστῶ πολὺ· εὐχαρίστησε ἐκ μέρους μου καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς συγγενεῖς σου) *Βασιλέα τῶν Ναυτῶν*, *Βασίλειον Δ. Ἐμμανουὴλ* (πάρα πολὺ μ' εὐχαρίστησες μὲ τὴν ἀποστολὴν τῆς φωτογραφίας σου· ἔτσι ἤθελα ὅλοι οἱ φίλοι μου νὰ μου στέλλουν τὰς φωτογραφίας των, καὶ πρὶν βραβευθοῦν, διὰ νὰ τους γνωρίζω, καὶ ἐν περιπτώσει βραβείου, νὰ μὴ βραδύνῃ ἡ δημοσίευσις τῆς εἰκόνος των) *Ὀρφέα* (ὁ ὁποῖος ἔμεινε καταγοητευμένος ἀπὸ τὸν χορὸν τοῦ φίλου μου *Σαδούκα*) *Ἀνεμώνην*, *Ὠραίαν Τεργέστην*, *Εἰλικρινῆ Φιλίαν*, *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν* (ἔστειλα) *Ἑλληνικὸν Ἀστέρα*, *Καπετὰν Γιακουμῆν* (βεβαίως, θὰ μου γράψῃς καὶ σὺ ὁσάκις ἔχῃς καιρόν) *Θησέα Λιβόριον*, *Α. Στουδίτην* (εὐχαριστῶ διὰ τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς τοῦ δελταρίου, τὸ ὁποῖον τίς οἶδε πῶς εὑρίσθη ἐκεῖμέσα! δυστυχῶς δὲν γνωρίζω κανένα, μὲ τὸν ὁποῖον νὰ δύνασαι νὰ ἀνταλλάξῃς δελτάρια, οὔτε τὸ δημοσιεύω εἰς τὰς Πληροφορίας, διότι τότε ὅλοι θὰ μου ἔστελλαν παρομοίας προτάσεις, καὶ ποῦ τόπος καὶ καιρός!) *Μέγαν Ναπολέοντα*, *Μαγευμένον Δάσος* (φρόντιζε πάντοτε, καὶ κάτι θὰ κατορθώσῃς, δὲν γίνεται!) *Κυνηγὸν τῶν Τίγρεων* (ὄχι· τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐράνου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ Ταμεῖον τῆς Διαπλάσεως· ὥστε δὲν εἰμπορῶ νὰ περάσω ἐκεῖ τὸ περίσσευμα τῆς συνδρομῆς, τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὴν διάθεσίν σου) *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν νέαν φίλην· ὡς βλέπεις, σήμερον τῆς ἐγκρίνω ψευδώνυμον ἐκ τῶν πρωταθέντων) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (κ' ἐγὼ εὔχομαι... νὰ μου γράφῃς φέτος συχνότερα) *Ἐλαίαν τῆς Λευκάδος*, *Ἰωάνην Χ. Σουλιώτην* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τώρα εἶσαι ἐντελῶς καλά) *Ζοφερὸν Μεσαίωνα* (βεβαιότατα!) *Φλοῖσβον τοῦ Εὐξείνου* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας) *Δ. Γρεκούσην*, (λυποῦμαι ποῦ θὰ σε δυσαρεστήσω· ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῶ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον, οὔτε νὰ τὸ γράψω μὲ κεφαλαῖα γράμματα· πῶς θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἀπέναντι τῶν ἄλλων, τοιαύτη ἐξαίρεσις;) *Χιονοσκεπῆ Δίρφην* (κ' ἐγὼ τὸ θεωρῶ μεγάλην εὐτυχίαν, καὶ σήμερον τοῖς ἐκλέγω) *Συριανὸν Ἱππότην*, *Θραλέον Λαγωὸν* (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ἐκλέγω σήμερον καὶ διὰ τοὺς δύο) *Νοστελγὸν Ἑλληνα*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἰανουαρίου θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Μαρτίου.

Ὁ κάτοχος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίδει νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, παλεύεται ἐν τῇ Γραφείῳ μας εἰς φακίλλους, ὃν ἴσως περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται γρ. 1

16. Λεξιγρίφος.

Φθόγγος τὸ πρῶτον μουσικῆς, κ' ἐπίρρημα [τὸ ἄλλο,
Τὸ σύνολόν μου ἱερόν, σεμνόν, γλυκύ, μεγάλο.

17. Συλλαβόγριφος.

Εἶμαι μιὰ ἀντώνυμία, κι' ὅμως δύο θὰ γινῶ
Ἂν με κόψῃς εἰς τὴ μέση . . . μὴ φοβᾶσαι, [δὲν πονῶ.

18. Στοιχειόγριφος.

Μάγος ζῴου ἀποκόπτει τὴν οὐρὰν καὶ τὸ κε- [φάλι.
Θαῦμα! νόμισμα ἀρχαῖον εἰς τὸς χεῖράς του [προβάλλει

19. Ἀναγραμματισμὸς

Ἀνθρώπων πλήθη, φίλοι μου, ὀλίγον ἐπειρά- [χθησαν,
Καὶ στρατιῶται ἔγειναν κ' εἰς τάξιν παρετά- [χθησαν.

20. Αἴνιγμα.

Μέγα, μικρόν, ἰσχυόν, παχύ, δειλὸν εἴτε ἀνδρεῖον,
Ὡραῖον, ἄσχημον, καλόν, κακόν, χρηστόν, [ἀχρεῖον,
Μέλαν, λευκόν, ἐλεύθερον, δοῦλον, σοφὸν καὶ ἄνουν,
Τέλειον πλὴν καὶ ἀτελές. Αὐτά, νομίζω, φθάνουν!

21—23. Συμπλήρωσις φράσεων.

Ἑκάστη γραμμὴ (-) ὑποδηλοῖ ἐλλείπουσαν λέξιν.

1. Ὅστις — τὸν — εἶδε.
2. — κιρόντος — ἀρχὴ —
3. Αἱ — σκέψεις —

24 Μαγικὴ Εἰκών.

Δύο παιδία, ἐκ δύο πλησιεστάτων πόλεων, ἐξῆλθον ποτὲ εἰς περίπατον. Μετέβησαν εἰς τὸ δάσος, τὸ ἐκτεινόμενον μεταξὺ τῶν δύο πόλεων. Εἶχε χήρτα, συστάδας δένδρων, λίμνας, τετράποδα, πτηνά. Αἴφνης ἀναφαίνεται μέγα θηρίον . . . τὰ παιδία κατατρομάζουν . . . Ἐν τούτοις τὸ θηρίον οὐδόλως ἐπείραξεν αὐτά. Τί θηρίον ἦτο; καὶ διατὶ δὲν τὰ ἐπείραξε;

25. Μωσαϊκὸν

Ὁ πάππος μου, ἡ μάμμη μου καὶ ὁ πατήρ [μου ἄμα
Ἡ μήτηρ μου, ὁ ἀδελφὸς καὶ εἷς ἀνεψιός μου.
Ἀπῶνα μὲ ἐδάνισαν ὁ κάθε ἕνας γράμμα
Καὶ μίαν πόλιν ἔκτισα ἑλληνικὴν ἐμπρός μου.

26—27. Ἀπροσδόκητα.

1. — Τί ἄλλο εἶνε ἕνας κατήφορος;
2. — Ποῖοι δὲν ὁμιλοῦν καμμίαν ξένην γλῶσσαν;

28—32 Μαγικὸν Γράμμα μετ' ἀντιθέτων

Τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων, ἀνταλλάσσων *δύο* γράμματα δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίσον ἄλλας τόσας λέξεις:

ζενίθ, κορυφή, πλούσιος, μωρός, ἀριστερᾶ.

33. Ἀπλῆ συλλαβικὴ Ἀκροστοιχίς

Τὰς πρώτας, φίλε, συλλαβὰς τριῶν ἂν λάβῃς νήσων
Κάμνεις ἐπίρρημα κοινόν,
Τὰς τελευταίας δὲ αὐτῶν
Ἂν λάβῃς, ἀκρωτήριον. Προσπάθησον καὶ λῦσον.

34. Φωνηεντόλιπον.

σν-★-κνς-τσν-★-φβς.

35. Γρῖφος παραδοξατικὸς

Σύνδεσμος	ἀριθμὸς	ἀριθμὸς
ἡμέρα	γράμμα	τετράποδον

Ἐκ τῆς βραβευθείσης συλλογῆς
τοῦ Γουλιελμου Τελλου [10 Ε].

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τοῦ 11 φύλλου.

552. Ἄνανδρος (ἄν, Ἄνδρος). — 553. Κῦρος, Τῦρος. — 554. Ἡ χελώνη.

555. ΧΙΟΣ
ΙΟΣ
ΟΝ
Σ

556. ΣΑΛΠΗ
ΜΠΛΟΣ
ΣΑΠΦΩ
ΠΙΝΝΑ
ΑΡΝΟΣ

557. ΤΥΡΓΑΙΟΣ (νέος, ρυπός, Ἀσσυρία, Ἱστορία, οὐρά, στιος). — 558. Τὸ μολύβι. — 559—563. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος *ο* σχηματίζονται αἱ λέξεις: *κρότος, πόνος, κοσμός, τροφός, ὅμιλος* — 564. ΣΠΙΝΟΣ (ράΣον, ΩκυΠέτη, ΣέρΙφος, οἴΝος, ΗσίΟδος, δύΣις. — 565. Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνουσι. — 566. Οὐς ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει. — 567. Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1900.